

جیهانیتکی تر ده‌بینم، چونکه هونه‌رمه‌ند هه‌موو ریگاکانی به‌کراوه‌یی بۆ جیه‌یشتووین: سه‌ره‌تایه‌کی بۆ لیوه‌هاتنه ناوه‌وی تابلۆکه‌ی ده‌ستنیشان نه‌کردوه. بینه‌ر ده‌توانی هه‌روه‌کو ماسی و په‌ریه‌کان، که له هه‌ر چوارلاوه دینه ناوه‌وه، بیته ناوه‌وه. ناو ده‌ریا، له و شوینه‌ی نومایشی دزرانی خواوه‌ندی رووناکایی تیدا پیشان ده‌دری. ئەم بۆ سنوورییه، ئەم نازادی به‌خشینه به‌کاری هونه‌ری و رووبه‌ری په‌نگه‌کان، بینه‌ر ناچار ده‌کا له ته‌ماشاکردنی تابلۆکه‌دا هیچ سنووریتیک بۆ خووی دانه‌نی، له خه‌یاڵکردنه‌وه‌دا نازاد بۆ.

ئە‌ی بوودای مه‌زن، نامۆژگاریمان بکه، له‌گه‌یشته‌نه‌که‌نارا؛ که‌شتیه‌کامان ته‌نیا توورده‌ین، یاخود چراهه‌کیان تیا داگیرسینین و به‌ره‌و ده‌ریا و وێلی چاره‌نووسی خۆبانیان بکه‌ین؟

له‌گه‌ل ئەوه‌دا ژبانی خوی روشنایی له‌مه‌ترسیدایه و قیژه‌ی نه‌هه‌نگه‌کان و خوورپه‌ و راچله‌کانی ئای دواي خۆتاودانی گیانه‌وه‌ران به‌ناشکرا ده‌بیسری. که‌چی ده‌بینم خوی جوانی و ته‌بایی له‌شپوه‌ی په‌ریه‌کی پرچ خاودا. بوودا ئاسا وه‌ک جله‌وه‌ له‌ ده‌ستی هه‌موو بووتیک، ئارام و له‌سه‌رخۆ ده‌پروانیه‌ ناوه‌راستی بازنه‌ی که‌مال. ئەو بازنه‌یه‌ی له‌ ترس و خۆشه‌ویستی و مه‌رگ خالی نییه‌ و باشتترین ریگاش بۆ تیگه‌یشتن له‌م هاوسه‌نگییه، ریگای ئارامی و ته‌بایییه. رۆچی دابه‌شبووی ئەم چاودیریکه‌ره ئارامگرتوه‌ به‌سه‌رجه‌می تابلۆکه‌دا بلا‌بوته‌وه، به‌لام شپوه‌ی دانیشته‌نه‌که، هه‌مان دانیشته‌نی پارسه‌نگ گرتووی بوودایییه. بوودایه‌ک که له‌ پال دره‌ختی ئارامی و مه‌عرفه‌ته‌وه‌ ده‌پروانی.

پرسیار له‌ خۆم ده‌که‌م: ئایا په‌یوه‌ندی هونه‌رمه‌ند به‌م پله‌ی مانایه‌وه‌ چیه‌ که به‌ناشکرا له‌ کاره‌ هونه‌رییه‌که‌یدا دیاره؟ ئایا رۆچی سه‌رگه‌شته‌ وێلی هونه‌رمه‌ند دوا سه‌رچاوه‌ی ئەم به‌ره‌مه‌ نییه‌؟

هاینه‌سن ته‌نیای نیو که‌شتی په‌نگ، ده‌سه‌لاتیکی سه‌راپاگیری وامان پیشان ده‌دا که ده‌لاه‌ت له‌ بینینیک بکا له‌ ناخه‌وه‌ بۆ ته‌نکایی و له‌هه‌ر چوار لاوه‌ بۆ مه‌رکه‌ز، بۆ ئەوه‌ی رۆچی چاودیریکه‌رانه‌یمان به‌هۆی په‌مزی په‌نگه‌کانه‌وه‌ پیناسین و له‌م ریگه‌یه‌شه‌وه‌ ئارامی و ته‌بایی بکه‌ریتته‌وه‌ بۆ رۆچی په‌شیتومان. هونه‌رمه‌ند نایه‌وی داگیرمان بکا. به‌لکو ناچار به‌بیرکردنه‌وه‌مان ده‌کا. نایه‌وی خۆیمان لێ بشاریتته‌وه، به‌لکو هه‌میشه‌ وه‌ک خودیکی ئاگا ئاماده‌یه و له‌ دواي هه‌موو ته‌ئویلیکی کاره‌کانیه‌وه‌ وێستاوه، ئە‌گه‌رچی ئەم ئاماده‌بوونه‌ش ته‌نیا به‌هۆی نووسینی هه‌ردوو پیتی سه‌ره‌تای ناوی خۆیه‌وه‌ بۆ که له‌لای راسته‌وه، له‌ نیوان دره‌ختی مه‌عرفه‌ت و هه‌یه‌تی بوودایا له‌ شپوه‌ی «W.H» سه‌وز ده‌چیتته‌وه.

ئە‌م هه‌یه‌جانه‌ رۆه‌یه‌ چۆن لیک‌ده‌ینه‌وه‌؟

هونه‌رمه‌نده‌که‌مان په‌روه‌رده‌بووی پاشکۆی فه‌لسه‌فی کیاکه‌گوردی (کتیرکگارد) و سه‌رجه‌می نه‌ریتی فه‌لسه‌فه‌ی خۆئاوای له‌پشته. بێگومان ئە‌مه‌ ده‌کری سه‌ره‌تایه‌ک بۆ هه‌لینجانی جینیا‌لوجیای بی‌ری فه‌لسه‌فیانیه‌ی ئەم خاوه‌ن‌بیره‌ مه‌زنه‌ی باکوور، به‌تایبه‌ تیش کاتی ده‌بینین دیارترین خه‌سله‌تی کیشه‌ سووننه‌تییه‌کانی بی‌ری فه‌لسه‌فی خۆئاوا واته: دوالیزمی؛ فه‌لسه‌فی سه‌ر به‌ئایینی مه‌سیحی له‌ جیهانی مانای هونه‌رمه‌نددا به‌ناشکرا دیاره. سه‌ره‌تایه‌کی تر بۆ تیگه‌یشتن له‌م جیهانه به‌رفراوانه، پێده‌چی گه‌رانه‌وه‌ بۆ توخمه‌کانی رۆچی نه‌ته‌وه‌یی فیوژناری، که‌ سه‌له‌های ساڵ له‌ ژیر ده‌سه‌لاتی بێگانه‌دا: فیکینگه‌کان، پاشانیش ده‌سه‌لاتی سیاسی- ئایینی له‌لایه‌ن دانمارکی و نه‌رویجی و فینله‌ندییه‌کانه‌وه‌ به‌بێ ناسنامه‌ مایه‌وه. ئەم ده‌سه‌لاته‌ داگیرکارانه‌یه‌ له‌م سه‌ده‌یه‌شدا درێژه‌ی پێدراو دواي ئەوه‌ی له‌ جه‌نگی یه‌که‌مدا ئینگلیز که‌وته‌ داگیرکردنی، ئەوه‌ بوو تا ساڵی ۱۹۴۸ هه‌ر سه‌ر به‌ده‌وله‌تی دانمارک حسیتی بۆ ده‌کرا. به‌لام له‌م سه‌له‌دا به‌پیتی هه‌لبژاردنیکی گشتی توانرا نیمچه‌ سه‌ره‌خۆیییه‌کی ئیداری به‌ده‌ست به‌ینری، ئە‌گه‌رچی ئەم نیمچه‌

سه‌ریه‌خۆبیه له‌ناوه‌رۆکدا پلانێک بوو ئەم دوورگانە ی له‌ رێگه‌ی ده‌ولته‌تی دانمارکه‌وه به‌بازاری ئه‌وروپی و ناتوه‌ گریده‌دا. له‌ سالانی هه‌فتاش به‌دواوه‌ دوورگه‌کانی فیوئورا بازاریکی تازه‌ دۆزراوه‌ بوو بۆ کارگه‌ گه‌وره‌کانی ئەلمانیا، به‌ریتانیا، فه‌رانسا و دانمارک. لیته‌وه‌یه‌ که‌ نامۆبونی ئینسانی فیوئوری په‌هه‌ندیکی تراژیدیانە ی هاوچه‌رخ به‌خۆیه‌وه‌ ده‌گرئ: قه‌رز ی به‌سه‌را که‌له‌که‌بووی زۆر و یاسای له‌ ده‌روه‌ پاهاتوی که‌شتیه‌وانی، مالداری و کشتوکال، که‌ هه‌موویان له‌ پایته‌خته‌کانی ئه‌وروپادا دارپێژران، رۆژ به‌رۆژ مرۆفی ئەم مه‌لبه‌نده‌یان له‌ ونبون و نغڕه‌بوونیکی له‌سه‌رخۆی هه‌میشه‌یی نزیک خستۆته‌وه‌.

رۆحی هونه‌رمه‌ند له‌ سه‌راپای ئەم گۆزانکارییه‌ سه‌پاوانه‌ هاتۆته‌ ده‌نگ، به‌هۆی رۆمان و شیع‌ر و تابلۆکانییه‌وه‌ گوزارش له‌ قوولایییه‌کانی ئەم غوربه‌ت و نا ئارامییه‌ ده‌دا. لیته‌ به‌دواوه‌ به‌کورتی چاوێک به‌گرنگترین کاره‌ ئەده‌بیه‌کانی نووسه‌ردا ده‌گێرین، تا له‌م رێگه‌یه‌وه‌ گۆشه‌یه‌کی تری جیهانبینی ولیم هاینه‌سنمان بۆ ده‌رکه‌وی.

له‌نیوان جیهانی مانای کاره‌ ئەده‌بیه‌کانی هاینه‌سن و کاره‌ هونه‌رییه‌کانیدا، چاکتره‌ به‌شوین جیاوازییه‌کاندا بگه‌ریتین نه‌ک لیته‌چوونه‌کان، چونکه‌ ئەم مرۆفه‌ داهینه‌ره‌ به‌دریژی ژبانی فیکری له‌سه‌ر یه‌ک بیرورا مایه‌وه‌ و گه‌شه‌ی پێدا. به‌شیه‌یه‌کی گه‌شتی ده‌توانین بلین ئەگه‌ر کاره‌ هونه‌رییه‌کانی: «جیهانی په‌نگ» هه‌رده‌م له‌ قه‌له‌مه‌وه‌ی هه‌ستی و میتافیزیقای ئایینی مه‌سیحیدا (کاتۆلیکی) په‌گیان داکوئاوه‌، که‌ لیته‌دا مه‌ودای ئەندیشه‌ی هونه‌رمه‌ند بریتیه‌ له‌ «هه‌موو جیهان+ فیوئوری نیشتمانی» ئەوا مه‌ودای کاره‌ ئەده‌بیه‌کانی «جیهانی نووسین» به‌تایه‌تیش رۆمانه‌کانی - زیاتر زه‌وی نشینتر و بابه‌تیترن. واته‌: ئەو مه‌ودایه‌ی پێشتر هه‌لده‌گرته‌وه‌ و جیهانبینی هونه‌رمه‌ند ده‌گۆرئ بۆ «فیوئوری نیشتمان+ هه‌موو جیهان».

ئه‌گه‌ر مه‌وی ئەو نومایه‌ی سه‌روه‌ه‌ زیاتر له‌ رۆشنییری کوردی سه‌رده‌می

«نالی» و «مه‌حوی» نزیک به‌خه‌مه‌وه‌، ده‌بێ بلیم: ئەگه‌ر له‌ جیهانبینی مه‌حویدا هه‌موو ئەندیشه‌یه‌ک بریتیه‌ له‌ جیهانی ته‌سه‌ووف به‌کۆی ژبانی کورده‌واری (له‌ رێگه‌ی زمانی کوردیه‌وه‌)، ئەوا جیهانبینی نالی بریتیه‌ له‌ به‌کوردی ببنینی جیهان به‌کۆی جیهانی ته‌سه‌ووف. واته‌ هه‌موو ببنینیکی دونه‌یا له‌لای مه‌حوی (کوردانه‌ترین قه‌سیده‌ییشی)، یه‌که‌م جار ببنینی دونه‌یا به‌زینی سوڤیانه‌ و له‌ بۆته‌ی ته‌سه‌ووفدا، پاشان ته‌عبیر کردنی له‌و جیهانه‌ به‌هۆی زمانی کوردیه‌وه‌. به‌لام له‌لای نالی هه‌موو ببنینیکی (ته‌نانه‌ت ئایینیترین قه‌سیده‌ییشی) دوا جار دیته‌وه‌ باوه‌شی روه‌حیه‌تیکی خۆمالییه‌وه‌ که‌ له‌لایه‌ن ئایینی ئیسلامه‌وه‌ سه‌رکوتراوه‌.

بۆ ته‌یگه‌یشتن له‌ «جیهانی په‌نگ» ی ولیم هاینه‌سن، پێویستمان هه‌یه‌ به‌ته‌یگه‌یشتن له‌ هه‌موو جیهان وه‌ک یه‌که‌یه‌کی یه‌کگرتوو، له‌ جیهانبینی که‌ رۆحی مرۆف تیایدا مه‌رکه‌زه‌تیکی هه‌یه‌، به‌لام بۆ ته‌یگه‌یشتن له‌ کاره‌ ئەده‌بیه‌کانی پێویستمان به‌وه‌یه‌ له‌ سه‌رووشتی ژبانی ولا ته‌که‌ی و، به‌تایه‌تیش «تۆرس هاون» ی پایته‌خت ته‌یگه‌ین، ئەمه‌ سه‌ره‌تایه‌کی چر بوو بۆ به‌کورتی چاوپێداگێرانیکی رۆمانه‌ هه‌ره‌ دیاره‌کانی هونه‌رمه‌ند.

به‌شیه‌کی ئەو لیته‌کۆلینه‌وانه‌ی بۆ به‌ره‌مه‌ ئەده‌بیه‌کانی هاینه‌سن ته‌رخانه‌کران له‌یه‌ک پنته‌وه‌ ده‌ست پێده‌که‌ن. ئەویش به‌دانمارکی نووسینی نووسه‌ره‌، ئەمه‌ش هه‌یچ نه‌یه‌یه‌کی ئەوتوی تیدا نییه‌. چونکه‌ ئەو لیته‌کۆله‌ره‌وانه‌ بۆ خۆیان دانمارکین⁽³⁾، به‌لام به‌بروای ئیمه‌ ئەم سه‌ره‌تایه‌ ده‌بێ په‌ت بکریته‌وه‌: هاینه‌سن، زمانی زگماکی خۆی هه‌یه‌، به‌لام ئەو زمانه‌ به‌دریژی سه‌ده‌کان له‌ ژیر ده‌سه‌لاتی زمانانی تردا (نه‌روبیجی دانمارکی و فنله‌ندی) سه‌رکوتراوه‌. سه‌ره‌تای ئەم سه‌ده‌یه‌ش بۆ فیوئورییه‌کان، سه‌ره‌تای زنجیره‌ به‌ره‌ره‌کانی کردنی ئۆرگانی کراوه‌ که‌ رۆشنییران رۆلێکی گرنگی تیا ده‌گێرن و کۆپنه‌گانی سالانی بیست سه‌باره‌ت به‌رۆشنییری فیوئورییه‌وه‌، له‌ ئەسته‌مبولی سه‌ده‌ی نۆزه‌به‌م ده‌کات به‌نیسه‌ت رۆشنییرانی کورده‌وه‌. ئاماده‌یی رۆشنییرانی فیوئوری له‌

دوای جه‌نگی یه‌که‌م، له پایته‌ختی دانمارکدا، ئەم رۆشنبیرانه‌ی به‌ره‌و خه‌باتی‌کی گشتی هاندا. به‌لای هاینه‌سنه‌وه نووسین، به‌دانمارکی هه‌م سه‌ره‌تا بوو بۆ چونه‌سه‌فهری عیشقی‌کی دووردیتر: (نووسین)، هه‌م له حوکمی وه‌لامی‌کی ناراسته‌وخۆشدا بوو بۆ ده‌سه‌لاتداران. که مرۆفی دوورگه دوورده‌سته‌کان پاشکۆیه‌تی رته‌دکاته‌وه و گه‌ره‌کیه‌تی له‌خۆی و نیشتمان و تازاره‌کانی بدوێ. به‌لام بۆ گه‌یاندنی ئەم په‌یامه‌ ده‌بوو نزیکترین پێگا هه‌لبێژدری، واته‌ زمانی دانمارکی.

بێگومان ئەو ده‌مه‌ی هاینه‌سن ده‌ستی به‌نووسینی یه‌که‌م رۆمانی خۆی کرد، شاعیری‌کی ناسراو و خاوه‌نی چوار کۆمه‌له‌ شیعری چاپکراو بوو. بابه‌تی سه‌ره‌کی ئەم کۆمه‌له‌ شیعرا، کیشه‌کانی تاکه‌سه‌س و خه‌ون و ئاواته‌کانی مرۆف، سرووش، گوزه‌ری ساڵ و رۆژان، چاوه‌روانی خۆری هاوین و له‌م بابه‌تانه‌ بوون.. هاینه‌سن، به‌پێچه‌وانه‌ی گه‌لی شاعیرانی تره‌وه‌ که له‌ پاشاندا یه‌که‌م کۆمه‌له‌ شیعریان له‌ مه‌مله‌که‌تی ئەزموونی خۆیان ده‌که‌نه‌ ده‌ری. هه‌نگاوی یه‌که‌می شیعری خۆی وه‌ک ئەزموونی‌کی بونیادی حسیب ده‌کا، ئەگه‌رچی ئەم ئەزموونه‌ له‌ ته‌مه‌نی‌کی گه‌نجیتیشدا له‌ دایک بوو (یه‌که‌م کۆمه‌له‌ شیعری له‌ ته‌مه‌نی ۲۱ ساڵیدا بلاوکرده‌وه).

سالی ۱۹۳۴ یه‌که‌م رۆمانی نووسه‌ر له‌ ژیر ناوی «سپیده‌ی به‌باوبۆران» به‌شپۆیه‌کی ئەستور چاپکرا و له‌ سالی ۱۹۶۱ دا جاری‌کی تر ده‌ستکاری کرد و به‌شپۆیه‌کی کورتکراوه‌ له‌ چاپی دایه‌وه. له‌ هه‌ردوو چاپه‌که‌دا سه‌ره‌تاکانی ژبانی فینۆئۆری یان سپیده‌کانی نیشتمانی شاعیر رهنگیان داوه‌ته‌وه. مه‌به‌ست له‌م سپیدانه، ئەو سه‌رده‌مه‌یه‌ که‌ وازه‌تیرا له‌ شپۆیه‌ی کۆنی راوه‌ماسی و که‌شتییه‌کان ماتۆریزه‌ کراون. پرۆسه‌ی ماتۆریزه‌ کردن، سپیده‌یه‌ک بوو مرۆفی فینۆئۆرایی رووبه‌رووی باو بۆرانی‌کی نوێ کرده‌وه که‌ قوربانی خۆی ده‌ویست. رۆمانی دووه‌می هاینه‌سن به‌نیوی «ناوتۆن: ۱۹۳۸» بلاوکرایه‌وه. ئەم رۆمانه‌ به‌زمانی‌کی تۆکمه‌ و له‌ چینی‌کی سفت و پته‌ودا خۆی ده‌نوێنی. باسی هاوکاری کۆمه‌له‌ خیزانی‌کی

هه‌زار ده‌کا که‌ ده‌یانه‌وی له‌ ریگه‌یه‌کی راسته‌وه‌ بژیوی خۆیان دابین بکه‌ن. بۆ ئەوه‌ی ناوه‌رۆکی کاره‌که‌ و ئەنجامه‌کانی له‌ چوارچێوه‌یه‌کی رپالیستیانه‌دا مینیتیه‌وه، هاینه‌سن سوودی‌کی زۆری له‌و زانیاریانه‌ وه‌رگرت که‌ نووسه‌ر و پسرۆری کشتوکال «هایزن بریو» هاوڕیتی پێیبه‌خشی. ئەمه‌ش ئەرکی قوئاعی رپالیزم بوو له‌ ئەده‌بی فینۆئۆریدا. له‌ کۆتایی رۆمانه‌که‌دا ئەو کۆمه‌له‌ خیزانه‌ بریار ده‌ده‌ن ده‌ست به‌دروستکردنی بورجی‌کی چاودیری کردن بکه‌ن بۆ ئەو که‌شتییه‌ نه‌شاره‌زایانه‌ی نه‌با به‌هۆی ته‌م و مژه‌وه‌ له‌ لوتکه‌ چیا هه‌لته‌قیوه‌کانی ناوه‌راستی ده‌ریا نزیک بینه‌وه‌ و تووشی کاره‌سات بن.

ئەم ئەنجامه‌، ئەنجامی‌کی شه‌رافه‌تمه‌ندانه‌ی ئینسانی فینۆئۆرای سالانی سی بوو، ئەو سالانه‌ی پاره‌ په‌رستی و چه‌وساندنه‌وه‌ شوئینیان به‌میبه‌ری ئینسانیانه‌ و رۆحی یارمه‌تیدان لێژ کردبوو.

له‌ سه‌رده‌می جه‌نگی دووه‌مه‌دا، فینۆئۆرا مه‌یدانی بگه‌وه‌ به‌رده‌ی نامرۆقانه‌ بوو. خاوه‌ن که‌شتی و پشتیوانه‌ سه‌رمایه‌داره‌کانیان، به‌زۆری له‌سه‌ر رهنجی شانی خه‌لکه‌ ره‌شوکه‌که‌ ده‌ژیان و به‌و جوژه‌ش بازاری کرپن و فرۆشتنی ماسی له‌ نیوان ئیسله‌نده‌ و سکوتله‌نده‌دا گۆره‌ی ده‌هات. ئەم دیمه‌نه‌ بووه‌ بابه‌تی رۆمانی‌کی ته‌کانده‌ری وه‌ک: «قابله‌مه‌ ره‌ش، ۱۹۴۴» که‌سایه‌تییه‌کانی ئەم رۆمانه‌ هینده‌ له‌ که‌سایه‌تییه‌ واقعییه‌کانی ئەو ده‌مه‌ی فینۆئۆراوه‌ نزیک بوون، هه‌رکه‌سی‌کی له‌خۆی به‌شک ده‌خست، بۆیه‌ له‌کاتی بلاوبوونه‌وه‌دا نووسه‌ر به‌زمانی فینۆئۆری روونی کرده‌وه‌ که‌سایه‌تی ناو رۆمانه‌که‌ی نۆمای راسته‌وخۆی هیچ خاوه‌ن که‌شتی و که‌سی‌کی تری مه‌لبه‌ند نییه‌. رووداوه‌کانی ئەم کاره‌ ئەده‌بییه‌ سین واقعی تراژیدیانه‌ به‌رجه‌سته‌ ده‌که‌ن: **ده‌ریا** که‌ ده‌بوو پاوه‌نی هه‌مووان بێ، له‌لایه‌ن **پاره‌دارانه‌وه** به‌ش به‌ش کراوه‌ و هه‌ر به‌شه‌ی بۆته‌ قه‌یه‌غه‌ی که‌سی، **مرۆفی پروا به‌خۆبووی فینۆئۆریش**، ئەگه‌ر بیه‌وی بژی ده‌بی خۆی بداته‌ ده‌ست هه‌موو مه‌ترسییه‌کانی ده‌ریا و به‌و جوژه‌ی رازی بێ به‌و مووچه‌یه‌ی

که‌شتیدارانلی له ماللی خزاو بۆی ده‌پرنه‌وه، ئەو که‌شتیدارانە‌ی هاینه‌سن ناویان دهنی: «کپاری مەرگ».

هەر وه‌کو له کاره هونه‌رییه‌کانیشدا بینیمان، نووسەر هه‌میشه له ڕیگه‌ی هینانه‌کایه‌ی دو‌الیزمه‌وه گه‌ره‌کپه‌تی ساته‌وه‌خته تراژیدییه‌کان زه‌ق کاته‌وه. ئەمه‌ش بابه‌تی ڕۆمانی «مۆسیقاره‌ دۆراوه‌کان ۱۹۵۰» بوو. نووسەر له‌م کاره‌یدا ده‌یه‌وئ سهرده‌می پینش جه‌نگی یه‌که‌م به‌پینیتته‌وه یاد که‌ تۆرس هاو‌ن شارێک بوو پر له‌ ئارامی و ڕۆحی دلپاک، مۆسیقاره‌کان (مورتیز، خره‌ کونیلپوز) و هاو‌ده‌مه‌ هه‌ژاره‌کانیان ده‌یان‌ه‌وئ به‌هۆی پینشان‌دانی ژبانێکی ساده و پر خۆشه‌ویسته‌یه‌وه شپۆازێکی تری ژبان بۆ که‌سانی چرووک و پاره‌په‌رست پینشیار بکه‌ن. خیتابی ئەم ڕۆمانه‌ زیاتر به‌گژ خاوه‌ن بانک و مه‌سیحیه‌ «شه‌راب نه‌خۆره‌کان» دا ده‌چێ، به‌لام چونکه‌ ئەم ده‌سته‌یه‌ ئاماده‌یبیان تیدا نییه‌ هه‌چ گۆرانیک به‌سه‌ر ژبان و بیراندا بێ، ئەوا ده‌سه‌لاتی ئەم شپۆازه‌ی ژبان، به‌سه‌ر شپۆازه‌کانی تری ژباندا زال ده‌بێ و به‌و جو‌ره‌ش مۆسیقاره‌کان ده‌بنه‌ قوربانی جیهانیکی په‌ست و پۆخ.

هەر چوار نۆفیلی «رووناکی سحرای ۱۹۵۷» «داگیرکاری گامیالیل ۱۹۶۰» «له‌ دژی ڕۆحه‌ شه‌رانییه‌کان ۱۹۶۷» و «دۆنژوانی ماللی پتوبین ۱۹۷۰» بریتین له‌ بابه‌تی هه‌مه‌ره‌نگی جیاواز و سه‌رچاوه‌یان بریتیه‌ له‌ سه‌رده‌می مندالی و ئەو حیکایه‌ت و ئەفسانه‌ی له‌ (تۆرس هاو‌ن)ی کۆندا باو بوون. نووسەر توانیوه‌تی بابه‌تی گرنه‌گ له‌م که‌ره‌ستانه‌ هه‌له‌پنجی و له‌ ژبانی هاو‌چه‌رخدا شۆتییان بۆ بدۆزیتته‌وه.

گرنگی ئەزمون‌کردنی سه‌رده‌می هاو‌چه‌رخ و تیگه‌یشتن و چپژ لیبینی، یه‌کیکه‌ له‌و لایه‌نانه‌ی ڕۆمانووسی هاینه‌سن، که‌ ده‌کرێ دوو ئەنجامیان لیه‌وه‌یه‌تین، یه‌که‌میان بریتیه‌ له‌ په‌خه‌گرتن له‌و باله‌ی مه‌سیحیه‌ت که‌ هه‌موو هه‌پتێکی خۆی بۆ ترساندنی مرۆڤ ته‌رخان ده‌کا و به‌واده‌ی خۆشی و له‌زه‌تی ئەو دنیا، جیهانی واقیعی لیل ده‌کا. هاینه‌سن لیه‌وه‌ نیشانه‌یه‌کی پرسیار له‌ ئاست ئەم باله‌ی مه‌سیحیه‌ت داده‌نی و خۆی له‌

جیهانیکی کپاکه‌ گوردی (کپیتر کگاردا) یه‌ جوئ ده‌کاته‌وه که‌ ئینسان تیایدا کائینیکی گونا‌هه‌بار. ده‌توانم بلیم، ئەگه‌ر ستراتیژی کپاکه‌ گورد وه‌کو نووسه‌ریکی سه‌خت ئایینی (۴)، وه‌ک ده‌لی: «تاریک‌کردن و سه‌خت‌کردنی ڕیگه‌ی ژبان» بێ، ئەوا هاینه‌سن سه‌ره‌ختانه‌ ده‌کۆشی گری کۆپه‌کانی ژبان بکاته‌وه و دژه‌کان له‌ ئاستی سروشتی خویاندا راگری. یان ئەگه‌ر لۆژیکی ئاخواتنی کپاکه‌ گورد، به‌تیگه‌یشتنه‌ باختینییه‌که‌، لۆژیکی ئاخواتنی فه‌لسه‌فییانه‌ی تاک بێ له‌گه‌ڵ خۆیدا بۆ گه‌یشتن به‌هه‌لبژاردنیکی راست، ئەوا له‌لای هاینه‌سن ئەم لۆژیکه‌ بواریکی چهند مه‌ودایی وه‌رده‌گری و دو‌اجار دیالۆگ ده‌بیتته‌ شپۆازی ئاخواتنی گشتی.

ئه‌نجامی دووه‌م: به‌لای هاینه‌سنه‌وه. ساته‌وه‌ختی ئیستا، پتوبسته‌ له‌ ئیستادا ئەزمون بکری، له‌ ئیستادا چپژی لی ببینری، نه‌ک له‌ کاتی تردا. ئەم ته‌رزه‌ بیرکردنه‌وه‌یه‌ له‌ مپژووی ئەده‌بیاتی خۆره‌له‌ئا‌تدا تازه‌ نییه‌. عومه‌ر خه‌ییامی نیشابووری له‌ مپژه‌ هه‌ستی به‌وه‌ کردوه‌ که‌ گرنگی ژبان له‌ وه‌دایه‌ مرۆڤ ده‌می ئیستا له‌ یاد نه‌کا و به‌هۆی خه‌ون و خۆشی ئاسمانیه‌وه‌ ده‌ستبه‌رداری ساته‌وه‌خته‌ که‌م خاینه‌کانی ئەم دنیا به‌ نه‌بی، ڕی تیده‌چپ هاینه‌سن کاریگه‌ری راسته‌وخۆی خه‌ییامی به‌سه‌ره‌وه‌ نه‌بی، به‌لام پتوبسته‌ ئاگاداری ئەوه‌ش بێن که‌ له‌ مپژه‌ چوارینه‌کانی نیویرا بۆ زمانانی ئەوروپا وه‌رگێرداوه‌ن. دووله‌تکردنی باوه‌ری مه‌سیحی، له‌ هزری ئەم ڕۆمانووسه‌دا شتیکی ئاساییه‌، مه‌سیحیه‌ت وه‌ک ئایینیکی، گۆره‌پانی زۆر لیه‌وه‌بوونه‌وه‌یه‌. ئەو مه‌سیحیه‌ته‌ی به‌ره‌و موته‌له‌قیه‌تی ئاسمانیان ده‌با، مه‌سیحیه‌تیکه‌ له‌ جیهانی ئەمرۆدا له‌ کار که‌وتوه‌وه. جیهانی ئەمرۆ په‌تی ئەو عیسا‌یه‌ ده‌کاته‌وه‌ کوری خودایه‌ و پتوبستی به‌مه‌سیحیه‌که‌ له‌سه‌ر زه‌وی و له‌ ناو خه‌لکی سه‌رزه‌ویدا بێ. ئەمه‌یه‌ ئەو بیره‌ی بۆته‌ بابه‌تی ڕۆمانی خۆزگه‌ باشه‌کان ۱۹۶۰. پاله‌وانی ئەم ڕۆمانه‌ قه‌شه‌یه‌کی هه‌ژاره‌ که‌ له‌ دژی کرده‌ی نامرۆخانه‌ و مافی ئینسانه‌کاندا به‌گژ قوماندانی ولاتا ده‌چیتته‌وه. ئەلبه‌ته‌ ئەم کاره‌ ئەده‌بییه‌ له‌سه‌ر بنه‌مای نامه‌یه‌کی

دوورودریژده نووسراوه که قه‌شه‌یه‌کی دانمارکی له سالی ۱۶۶۹-۱۶۷۰د بۆ به‌رگریکردنی له مافی فیوئوراییه‌کان بۆ پاشای دانمارکی نووسیوه و دواتر بۆته هۆی چهند ریفورمیکی ئیداری له فیوئورا، با ئه‌وه‌ش بلتیم که هاینه‌سن لیته‌دا زۆر گرنگی به‌هیومانیزم ده‌دا و گه‌ره‌کیه‌تی روخساریکی فیوئورایی پێیدا. که پیشتر ئه‌مه‌مان له رۆمانی «ناوتۆن ۱۹۳۸» بینی.

له‌گه‌ڵ به‌سالآچووندا، بیرکردنه‌وه‌ی نووسهر له مرۆف و خودا و جوانی، زیاتر ده‌چه‌سپیی و، وردبوونه‌وه له قوولایییه دووره‌کان زیاتر له جیهانبینی هونه‌رمه‌نددا شوتینی خۆی قایم ده‌کا. هاینه‌سن له ته‌مه‌نی «۷۶» سالیدا رۆمانی «قه‌لای لیواری کلکه‌ی جیهان» ی بلاوکرده‌وه. به‌ر له‌وه‌ی بیتمه سه‌ر ناواخنی ئه‌م کاره با ئه‌و پرسیاره دووباره بکه‌ینه‌وه. که مه‌به‌ست له‌م ناوینشانه چییه؟ تو بلتی مه‌به‌ستی له‌وه بچ، مرۆف له پیریدا خۆی له کلکه‌ی کۆتایی جیهاندا ده‌بینیتته‌وه و «قه‌لای ته‌زمون» له هیرشی یه‌کجاره که‌وتنه خواره‌وه‌ی به‌دیوی مه‌رگدا رزگاری ده‌کا؟ ناوینشانه‌که تا بلتی شاعیرانه‌یه و ده‌کرئ به‌زۆر باردا ته‌ئویل بکری، به‌لام له هه‌موو حاله‌تیکدا دوالیزمی بیر هاینه‌سن ئاماده‌یه، ئه‌گه‌ر جیهان له کلکه‌دا بچ، مه‌ودای ئینسان به‌پیتوبست له مه‌رگه‌وه نزیک ده‌بیتته‌وه. به‌لام هه‌ر له‌و کلکه‌یه‌دا هاینه‌سن قه‌لایه‌ک بینا ده‌کا بۆ پارێزگار بکردن له توخمی ژبان و پروناکی، ئه‌م به‌ره‌مه به‌رۆمانیکی «که‌رنه‌قالیانه‌ی موزاییکی» ناوده‌برئ و له‌باره‌ی سه‌رده‌می هه‌ره گه‌نجیتیییه‌وه‌یه، هه‌روه‌کو چۆن تابلۆی یه‌که‌م ژبانی سه‌ره‌تایی مرۆقی بیر ده‌هیناینه‌وه.

سالانی هه‌فتای ته‌مه‌نی مرۆف، کاتی چا و پێداگه‌رانه‌وه‌یه‌کی ورده به‌رآبردوودا. که ئه‌و رابردووه‌ش سه‌رده‌می گه‌نجیتیییه‌که‌یه، ژبانی گه‌نجیتیی هه‌ر ساته‌ی که‌رنه‌قالیکه له شای لۆغانی مه‌زنی ژبانا. رۆمانه‌که به‌شیتوه‌ی پارچه پارچه نووسراوه و زمانیکی شاعیرانه‌ی تیا به‌کار هینراوه، ئه‌مه‌ش هه‌مان شتوازه که رۆلان بارت له کۆتایی ژبانیدا هه‌ندی به‌ره‌می خۆی پچ نووسی. هاینه‌سن به‌ریز کردن و هارمۆنیکردنی ئه‌و پارچه «موزاییکانه»

له‌گه‌ڵ یه‌کتهدا، که هه‌ر یه‌که‌یان نه‌قشی ساتیکی سه‌رحه‌می که‌رنه‌قالی ژبانی له‌سه‌ر کیشراوه. به‌هه‌مان پرۆسه‌دا تپه‌ر ده‌بی که «پرۆست» له رۆمانی «گه‌ران به‌دوای زه‌مانی له ده‌ست ده‌رچوودا» پێیدا تپه‌رپوه. رۆمانه‌که‌ی هاینه‌سن، باسی گه‌نجیتیی ئافره‌تیکمان بۆ ده‌کا که ئه‌م گه‌نجیتیییه خۆی له خۆیدا ده‌لاله‌تمه‌ندی گه‌نجیتیی که‌ون و گه‌ردوونی له‌گه‌ڵ خۆی هه‌لگرتووه. به‌م پێیه دایک لیته‌دا پله‌ی دایکی گه‌ردوونی و پیرۆزی ئه‌زله‌ی پیدراوه و، ئه‌مه‌ش له تابلۆکانی هاینه‌سندا به‌روونی دیاره: زالبوونی ده‌لاله‌تی ئاو له شیتوه‌ی ده‌ریا و ره‌نگی شین دا به‌لگه‌ی ئه‌م بۆچوونه‌ن.

له رۆمانی «مۆسیقاره دۆراوه‌کان» یشدا که پیشتر له‌باره‌یه‌وه دواين، ئه‌م به‌ئافره‌ت پیتشاندانی سه‌نته‌ری گه‌ردوونه دووباره بۆته‌وه. هاوسه‌ری «مۆرتیز» که ناوی «ئیلینیا» یه، یه‌کیکه له‌و ئافره‌تانه‌ی خاوه‌نی مانایه‌که بۆ ژبان و بوون. هه‌روه‌ها له نۆقتیلی «حه‌وته‌وانه‌ی دایک ۱۹۵۲» دا، «ئه‌نتۆنیا»، بریتیییه له دایکی هه‌موو گه‌ردوون و پروناکی به‌و رۆحانه ده‌به‌خشێ که هیتشتا نه‌هاتوونه‌ته جیهانه‌وه. راسته ئه‌م «دایکه» له شیتوه‌ی ئه‌ستیره‌ی حه‌وته‌وانه‌دا ئاوا ده‌بچ، به‌لام به‌هۆی له‌دایکبوونی «یاقووبی کوری سرووشته‌وه» بۆمان ده‌رده‌که‌وئ که تیشکی حه‌وته‌وانه و رۆحی یاقووب له هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیرۆزی گه‌ردوونیییه‌وه وزه وه‌رده‌گرن.

بۆ تپه‌گه‌یشتن له هیتما زۆر ورده‌کانی هاینه‌سن هیتشتا ریتگایه‌کی گه‌لی دوورودریژ له‌به‌رده‌مدایه، به‌لام له‌هه‌ر شوتینیکه‌وه ده‌ست پتیکری هه‌واری دوالیستانه‌ی هونه‌رمه‌ند له‌به‌رده‌مدایه و هاوسه‌نگی دژه‌کان تارام ده‌کاته‌وه.

«تۆ ته‌نیا نیتا»

(چیرۆکی نیلس سکۆ ۱۹۷۸)

سپیتده‌یه‌کیان کابرایه‌ک به‌هه‌وره‌بانی شاره‌وانیدا هه‌لگه‌را سه‌رئ، تا له‌و به‌رزبیه‌وه‌ خۆی هه‌لدا ته‌ خوارئ. به‌رله‌وه‌ی فریای خۆ فریادانه‌ خواره‌وه‌ بکه‌وئ، له‌ داوینه‌وه‌ ببنرا و خه‌لکی بیتچرپه‌ له‌ گۆره‌پانیدا خرپوونه‌وه‌ و به‌په‌نجه‌ هه‌مایان بۆ هه‌وره‌بانکه‌ ده‌کرد. تا ده‌هات حه‌شامات زیاتر کۆ ده‌بوونه‌وه‌ و ئیدی سه‌کۆیان پرکردبوو به‌جۆرئ که‌ کابرا بواری نه‌بوو باز هه‌لدا ته‌ خوارئ و به‌که‌سدا نه‌درئ.

پۆلیسیه‌ک به‌دیواره‌که‌یدا هه‌لگه‌را تا کابرای به‌یتیتته‌ خوارئ. کابرا گوئی: ئه‌گه‌ر ئه‌و پۆلیسه‌ زیاتر سه‌رکه‌وئ یه‌که‌سه‌ر ئه‌م خۆی هه‌لده‌داته‌ خوارئ.

ئیتستا گۆره‌پانی شاره‌وانی پر بپوو له‌ ئه‌هلی شار و هه‌موویان له‌ به‌رزایی هه‌وره‌بانکه‌یان ده‌روانی. هاتوچۆی ترۆمبیلان ویتستا بوو، به‌لام ده‌نگه‌ ده‌نگی خه‌لکه‌که‌ وه‌ک گه‌زهی پوره‌ هه‌نگئ ده‌هاته‌ گوئ. ئه‌وه‌ی هه‌مووان ده‌یانگوت و ده‌یانگوتته‌وه‌ پرسیارئ بوو: ئه‌و پیاوه‌ کیتیه‌؟ بۆچی ده‌یه‌وئ خۆی هه‌لدا ته‌ خوارئ؟

وینه‌گری رۆژنامه‌کان هاتن و ره‌سمی کابرایان گرت. رۆژنامه‌کان دووباره‌ چاپکرانه‌وه‌ و له‌ رووپه‌ری یه‌که‌میاندا به‌گه‌وره‌یی نووسرابوو، ئه‌م پیاوه‌ کیتیه‌؟ ته‌له‌فزیۆن راسته‌وخۆ ئه‌م رووداوه‌ی ده‌گواسته‌وه‌ و به‌و جۆره‌ش سه‌رتاپای خه‌لکی ولات ده‌گه‌ل به‌سه‌ره‌هاتی سه‌ر هه‌وره‌بانکه‌ ده‌رژیشتن. که‌س ئه‌وه‌ی پیتوه‌ دیار نه‌بوو که‌ پیاوه‌ی ده‌ناسج، بۆیه‌ توئینه‌وه‌یه‌ک خرایه‌ کار و پۆلیس وه‌خۆ که‌وت. سالانیکه‌ی زۆر بوو خه‌لکی به‌رقه‌وه‌ ته‌ماشای پۆلیسانیان ده‌کرد، وه‌لئ ئیتستاکی بوونه‌وه‌ خۆشه‌و‌یستی میلیه‌ت، چونکه‌ هه‌رچۆنیک بی، توانیان ناشکرای بکه‌ن ئه‌و کابرایه‌ کیتیه‌.

پتیان ده‌گوت «قیلی ئه‌نده‌رسن» ته‌مه‌نی په‌نجاو حه‌وت ساڵ و کۆنه‌ ئه‌فه‌ندی دایه‌ره‌ی بوو، ژن و مندال، خه‌یزان و هاوه‌ل و ناسیاری چ نه‌بوون. له‌و ده‌ساله‌ی دواییدا سه‌راپا بیتکار بووه‌ و بۆ خۆی ده‌نپۆ مه‌یدانی خۆله‌ عه‌مه‌له‌ی شاردا، له‌ ته‌نه‌که‌ شکاوه‌کان قونجریکی پیتکه‌وه‌ نابوو، به‌خواردنی پشیلان ده‌ژیا. چوار ده‌وره‌ی ئه‌و قونجری پر بوون له‌و قوتوه‌ شکاوانه‌ی پیتشتر خواردنی پشیلانی تیدابوو.

زینگه‌ی هاموشۆ له‌ زۆری ناوچه‌کانی شاردا به‌سترابوو. خه‌لکی ناوچه‌که‌ش به‌دیار ته‌له‌فزیۆنه‌کانیان وه‌ه‌ دانیشتیبوون. به‌لام ده‌ گۆره‌پانی شاره‌وانیدا ئه‌و هه‌موو حه‌شاماته‌ له‌سه‌ر نووکی پتیان ویتستابوو و هۆسه‌ و پال به‌یه‌کتره‌وه‌ نان و پتی به‌یه‌کدادانیک بوو هه‌ر مه‌پرسه‌. وه‌لئ هه‌رگه‌ز قسه‌ و گله‌بی ناخه‌زیان له‌ ئاست یه‌کدا له‌ ده‌م نه‌ده‌هاته‌ درئ. خه‌لکانیکه‌ی زۆر هه‌بوون قه‌تیان له‌وه‌پیتش یه‌کتر نه‌دیوو. که‌چی ئیتستا ده‌گه‌ل یه‌ک که‌وتبوونه‌ ناخاوتن و له‌ مه‌ر کابرای سه‌ر هه‌وره‌بانپتوه‌ ده‌دان.

په‌یژه‌یه‌کیان به‌دیواریدا هه‌لئا. ده‌رووناسیک به‌په‌یژه‌که‌دا چوه‌ سه‌رئ و له‌ پشت بلنگۆتێرا رووبه‌رووی هه‌وره‌بانکه‌ گوئی: «قیلی وه‌ره‌ خوارئ» وه‌ک ده‌رووناسه‌که‌ ده‌یگوت، کیتسه‌ی قیلی ته‌نیایی بوو. به‌لام خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌هاتبا خوارئ، ئه‌وا ئه‌م کیتسه‌یه‌ له‌ ژیر چاودێری ده‌رووناسیکدا کۆتایی پیتده‌هات و چاره‌سه‌ر ده‌کرا.

سه‌رده‌مانیکه‌ی زوو بوو ده‌رووناسه‌کان له‌لایه‌ن خه‌لکه‌وه‌ تۆزقالتیکیش نرخیان بۆ دانه‌ده‌نرا، که‌چی ئه‌وه‌ بوو ئه‌لخان پله‌ و مه‌قامی خۆشه‌و‌یستیان هه‌لده‌چوه‌ سه‌رئ، ئه‌وانیش ده‌ یادپۆ و ته‌له‌فزیۆن و رۆژنامه‌ندا ده‌ئاخاوتن و جه‌ختیان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌کرده‌وه‌ که‌ «ته‌نیایی کیتسه‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌».

به‌لام قیلی له‌ هه‌وره‌بانپت نه‌هاته‌ خوارئ.

ژنیک به‌رتیواری به‌مه‌یدانی به‌رده‌م شاره‌وانیدا رابرد. له‌ جاننا ده‌ستیه‌یه‌که‌یدا ده‌مانچه‌یه‌کی شاردیۆه‌وه‌ و به‌رتیوه‌ بوو تا بچن ده‌نکی میترده‌که‌ی پین بکوژئ، له‌ به‌رده‌می شاره‌وانی ویتستا و

دەگەل ژىتېك لە قىسانەو ە گىلا. پۇژگارتيكى زۆر بوو دەگەل ھېچ كەسى نە ئاخافتبوو، بەلام ئەو تە ئىستا لە بارەى قىلى ئەندەرسن و تەنيايىسەو دەدوا، ژنە پرى بەلادا چەمبەو ە دەمانجەى بەرداوه خوارى تا لە ئاوه پۇژى شەقامەكەو بەرىتتەو نىبو ئاوى زىرەبەكانەو ە.

كارگەبەكى بەرگدروون لە ماو ەى سەعاتىكدا جۆزى جلوبەرگى تازە بابەتى ەوالئەى بازارى كرد. كە لەسەر سنگى جەلكان نووسرابوو: «قىلى تۆ تەنيا نىت». پۇژىك لەو پىتشتەر پىرپار درابوو دەرگای ئەو كارگەبە داخرىت و چەند سەد كرىكار پەوانەى مەيدانى بىكاران كرابوون. بەلام ئەو جلوبەرگە ەەر زوو فرۆشان و پارە ەلپژا. بەو جۆرە كارگەكە رزگارى بوو.

قەشەبەك بەپەبژەپرا چو ە سەر سەكۆزى ئاخافتن و لە بىلنگۆتپرا دەستى بەقىسان كرد: خودا قىلى خۆش دەوى و دىنى عىسا باشتىر ەو ە لە دۆزى تەنيايى، گەر كاپرا ەاتبا خوار و ئىرادەى خۆى بەدایە دەستى خودى، ئىدى ەەرگىز تەنيا نەدەبوو.

سال و ەبىيامىكى زۆر بوو خەلكى موپالاتىيان بەدىنى عىسا نەدەكرد. بەلام لە ماو ەى ئەو سەعاتەبەدا چەندىن ەزار كەس خۆيان لە كەنىسەبەدا ئاوانووسكردەو ە.

كەچى قىلى ئەندەرسن لە ەو ەبانى، نە ەاتە خوار.

ژن و مېردى بەرپۆبەوون بچنە لای قازى تا ژنە تەلاقان ەرگرى، بەلام كاپرا تەنياكە ەست و ەوشى لەبەر برىن و سەرنجى ئەوانى بۆ لای خۆى راکىشسا، پاش چەندىن سالان، بۆبەكەمىن جار دەگەل بەكدى كەوتنە قەسەكردن بىن ئەو ەى بىكەنە شەپ و ئاژاوه، پاش ئەو ەى كاتژمىرى لە گۆرەپانىدا وىستان، بىبارياندا شانسىكى دى بەدەنە ژن و مېردا بەتەبەبەكەيان و جارى لىك دانەبىن.

كارگەبەكى قەوانساز بەخىرايىبەكى بى ئەندازە ەموو رىكۆردىكى شكاند. مالتانى، لە ماو ەى تا قە پاش نىو ەرپەكيدا قەوانىكىيان تۆمار كرد كە گۆرانىبىژى بەنىوانگى مېللى «ئوتۆ گۆستاوسن» گۆرانى بەكاپرا تەنيايەكەى سەر ەو ەبانى

ەلدەگوت، بەندىكى گۆرانىبەكە ئاوا بوو: «و ەره خوارى، تۆ تەنيا نىت» خەلكان لە رىژىدا ەستابوون تا قەوانەكەى بكن. تەنانەت پىش دوكان و بازار داخستن ئەو قەوانە لە ەموو قەوانى ئەو سالە زىترى لىفرۆشان.

و ەزىرى دەولەت چو ە سەر سەكۆزى و دەستى بەقىسان كرد و گوتى: «ئىستا ەختى ئەو ەى ەاتو ە كە ەموو ئەندامانى دەولەت مەجلىسى بگرن تا كارىك بۆ خەلكانىكى ەك قىلى ئەندەرسن بكرى» لە كاتىكىشدا دەپروانىبە بەرزايى ەو ەبانەكە، گوتى: «ئىمە بىرمان لای تۆبە قىلى، تۆ تەنيا نىت».

زۆر لەمىژ بوو دەولەت چ پشتيوانىبەكى ئەوتۆى دەنىو مېللەتدا نەمابوو، ەلنى وا ئىستا خەرىكبوو ئەو كەلپنە پىر دەبۆو ە.

قىلى ئەندەرسن نە ەاتە خوار.

ئەمجا ئەو كارگەبەى خواردى پشيلانى دوست دەكرد و سالانىكى زۆرىش كاپراى تەنيا بەو خواردەنى ژبا بوو، بە ەەر چوار كەنارى شاردا كەوتە ەلئاسىنى لافىتان: «قىلى شىتى خۆراكى كسمنىبە! تۆ تەنيا نىت قىلى...» ئىدى خۆراكى پشيلان پۇژى ەاتى و لە رادەبەدەر ەاتەو ە فرۆش.

ئىوارە دا ەات. ەىشتا گۆرەپانى بەردەمى شارەوانى لە خەلك جمەى دا ەات، گىرفانپرىك بەویدا ەات و بىن ئەو ەى ەىچ كەسى بەخۆزى بزانى پارەو پوولنى خەلكەكەى ماشىبەو ە، ەلنى كاتى بەسەر ەاتى كاپرا تەنياكەى سەر ەو ەبانى بىست، ەىدى گەر ەو ەو ە بىن ئەو ەى كەس چاوى لىك، دراوى مەردمى لەگىرفانەكانىيان ەاوىشتەو ە.

ئىوارى درەنگانى مالىەپاشاى تىگرامىكىيان نارد كە گورج لە بىلنگۆتپرا خوتندراپەو ە: «جەنابى كا ئاندەرسن، ئىمە ەموومان دە فىكرى بەرپىژتاندابىن».

لەمىژ بوو دەولەت پلانى ئەو ەى دانابوو مالىەپاشاى لە دەسەلات ەرگىپى، ەلنى ئىدى زوو وازى لەو پلانەى ەنرا و خراپە لاو ە.

شەو دا ەات، مەردم لە سەرراپاى ولاتدا تەلەفزىنەكانىيان

کوژاندهوه و چوونه جیگاوه. گۆره پانی شارهوانی تا دههات ساردتر دهبوو.

رۆژنامه نووس و ههوالتییری تهله فزیۆنه کان چوونهوه ماله خوڤیان تا وهحه سیتین. بههه مان شتیوه وهزیری دهولتهت و دهروونناس و کابرای قهشه و پۆلیس و سههرجه می نهوانی دیکه گۆره پانه که یان چۆلکرد.

شهوی درهنگانی باران دایکرد و ئیدی تاق و تهرای نهوانی تا نهوده مەمی لهوی مابوون، رۆبیشتهوه مالتی. له کاتژمیری پینجی سههرله به یانی، گۆره پانی بهردهم شارهوانی چۆل و هۆل بوو، که سیش نهو تارمایییه رهشه می نهدی که له عاسمانی پرا بهریزه خواری و، پمب کهوته سههر زهوی.

چیرۆکه کهی «نیلس سکۆ» تو ته نیا نیت - ۱۹۷۸: به سههرهاتی که بههه و تینیکی گالتیه جارانه خوشراره، باسی خو کوشتنی «قیلی نهنده رسن» ی په نجاو ههوت ساله مان بو دهکا. به خویندنه وه به کی وردی دهقه که، بو مان درده که وی که نووسهه جگه له وهی هیچ له خویننه ناشاریتهوه، به لکو چهنده ییش به سههرهاتی قیلی نهنده رسنه ی به لاوه گرنگه، هیندهش دنه مان ددها بو چاودیکردنی په رچه کردار (عکس العمل) ی کۆمه لانی خه لک! رهنگه بیه وی له وه مان ناگادار کاته وه، که له و دیو ته ماشا کردنی هه ولدانی خو کوشتنی «قیلی» یه وه به وردیش پروانینه رهفتار و ناکاری خه لکه که، تا دوا جار شتی کمان له سههر «نه مان شاره» و له بهاری دونیای مۆدیرنه وه لی حالی بی، من نه مان قسه یه م وه ک سههره تایه ک به کار دینم تا لپوهی بچمه ناو جیهانی دهقه که ی «نیلس سکۆ» وه.

چیرۆکه که له سههره تادا نمونه ی دهسته ویری جۆراوجۆری کۆمه لگامان پین

ناشنا دهکا، یاخود چاکتره بگوتری، که سانیکی جۆریه جۆرمان پینده ناسینن که نمونه و نوینه ری گرووپه کانی کۆمه لگان: سههره تا عامه می خه لک، خه لکی ساده و پۆلیسه کان و دواتریش رۆژنامه نووس و وینه گر و پیاوانی دهزگای تهله فزیۆن، نهوسا دهروونناس و سیاسی و هونه رمه ند و قهشه ..

هه موو شار له بهرده می شاره وانیدا کۆ ده بیته وه بو نه وهی بزانی «نه و کابرایه کییه؟»، «بوچی ده به وی خو ی فری داته خواره وه؟»، ئیتر به و جۆری دهسته دهسته ی خه لکه که و نوینه ری گرووپه کانی کۆمه لگا، هه موویان به خوڤیان و پینشنیاره کانیانه وه «ئاماده یی ره سمی» خوڤیان درده برن بو نه وهی «قیلی» به تینه خواره وه، لیره ی شه وه، وه ک «هابرماس» ده لی: بهرده می شاره وانی ده بیته باشتین مهیدانی ئاماده بوونی ره سمی، به بی نه وهی قیلی نهنده رسن به گوپی که س بکا و ره سمییه ت به و ئاماده بوونه ی خه لک بدا!

له شوپنه گشتییه کان و گۆره پانه کاندای، خه لک پیتویستییه کی زۆریان به «سههرگه رمبوون» و سههرقالی هه یه. به سههرهاتی قیلی نهنده رسنیش ههر زوو تاییه تمه ندی رووداویک و به سههرهاتیکی سههرقاله کهر به خویه وه دهگری. دیارده ی سههرگه رمیکردن له کۆمه لی مۆدیرندا به رفراوانترین دیارده یه، نه مهش نه ک به و مانایه ی نه مان دیارده یه ههر ته نیا له لایه ن قۆشمه جار و کۆمیکاره کانه وه به رپوه ده چی، به لکو سیاسییه تمه دارانییش به شتیکی زۆری دهنگه تاییه تییه کانیان به هو ی توانای به پیکه نین خستنی خه لکه وه دیننه دهست. که واته شتیکی ئاسایییه، گهر له هه موو چرکه ساتیکدا قیلی نهنده رسنیک یان رووداویکی هاوشتیوه ی تر روویدا، تاکو ئاماده بوونه ره سمییه که ی خه لک له گرژییه کی مه تر سیداره وه بگۆری بو ئاماده بوونیکی خاوی سههرگه رمکه ر.

سههرگه رمیکردن ده بیته نه و بواره ی که هه لومه رج ده داته بواره کانی راگه یاندن، سیاسییه داران، پیاوه ئایینییه کان و دهروونناسه کان و نهوانی تر، تا له کاره کانیاندا بهرده وامین و ههر کامه یان پارووی خو ی بپچری... نه مهش نه ک له بهر نه وهی نه وان چاره به کی ئابستراکتیان هه یه بو ته نیا بییه

کوشنده‌که‌ی قییلی، بیکارییه‌که‌ی و... به‌لکو بۆ‌ئوه‌ی «که‌لوپه‌له‌کانی» زانین ساخ بکه‌نه‌وه. هه‌روه‌کو چۆن کارگه‌ی قه‌وانساز و به‌رگدرووش بارودۆخی قییلی به‌هه‌ل ده‌زانن تا به‌رهمه‌کانیانی تیا بفرۆشن!

سه‌ره‌له‌دانی که‌سیتی قییلی، ساته‌وه‌ختی سه‌ره‌له‌دانی هه‌موو په‌رچه‌کرداره‌کانه، له‌ راستیدا قییلی په‌سمیه‌ت به‌کرده‌وه‌یه‌کی «سه‌رکو‌تکراو» یان په‌ستیوراو ده‌دا. خو کوشتنی ئه‌و به‌رهمه‌میکردن و په‌رده‌هه‌له‌دانه‌وه‌یه‌ له‌سه‌ر هه‌موو ئه‌و وزه‌ هاندهرانه‌ی، که‌ له‌ ده‌روون و گیانی خه‌له‌کدا به‌ره‌و خو‌کوشتن ده‌یان‌ه‌تین و که‌چی ئه‌وان ده‌یان‌ه‌ستین... که‌واته‌ ده‌توانین بلیین، قییلی خو‌ی ده‌کاته‌ سیمبولیک بۆ خو‌کوشتنیکی به‌کو‌مه‌لی، ئه‌گه‌رچی بیجگه‌ له‌ خو‌ی هیچ که‌سیتی تر ناوێری پیتی هه‌ستی... ئه‌م کیشه‌ نانه‌وه‌یه‌ بواری ئه‌وه‌ ده‌خاته‌ به‌رده‌می هه‌موو داموده‌زگا و لایه‌نه «ره‌سمی» یه‌کان، تا بێن و له‌ پشت بلندگۆی ئاخوتنه‌وه، توخمی باوه‌ر له‌ ده‌روونی خه‌له‌کدا بجیننه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و هیتزی که‌وا خه‌ریکه‌ به‌هۆی «سه‌رچلی» قییلی ئه‌نده‌رسنه‌وه‌ ده‌بیته‌ هۆی هیتزیکی نار‌ه‌زایی ده‌رپر، یاخود چاره‌پیتی لیده‌کری بیته‌ وزه‌یه‌کی گرژ، خا و بکه‌نه‌وه.

«سالانیکی زۆر بوو خه‌له‌کیی به‌رقه‌وه‌ ته‌ماشای پۆلیسانیان ده‌کرد، وه‌لێ ئیستاکێ ببوونه‌وه‌ خو‌شه‌ویستی میلیه‌ت»، «سال و عه‌یامیکی زۆر بوو خه‌له‌کی موبالاتیان به‌دینی عیسیای نه‌ده‌کرد، به‌لام له‌ماوه‌ی ئه‌و سه‌عاته‌یدا چه‌ندین هه‌زار که‌س خو‌بان له‌ که‌نیه‌سه‌یدا ناو‌نوسکرده‌وه...»

ئیدی به‌و جو‌ره‌ هه‌ر ده‌زگایه‌ک دیت و کو‌مه‌لی خه‌له‌ک ده‌کاته‌ پابه‌ندی خو‌ی و به‌م جو‌ره‌ش له‌و وزه‌ به‌کو‌مه‌لییه‌ که‌م ده‌کاته‌وه، که‌ ده‌شبیت دواجار بیته‌ بزوتنه‌وه‌یه‌کی نار‌ه‌زایی ده‌رپر.

چیرۆکه‌که‌ پرسیاره‌ له‌ ئاستی هه‌موو ئه‌و پیشنیار و شیوازه‌ جو‌ربه‌جو‌رانه‌ی که‌ کولتوری «مو‌دیرن» بۆ له‌ناو‌بردن و چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌کان ده‌یخاته‌ به‌رده‌ستمان. به‌لام هیتشتا دوا پرسیار بۆ وه‌لام

ده‌مینیتته‌وه: تا چ کاتی ئه‌و پیشنیارانه‌ ده‌بنه‌ هۆی سه‌رگه‌رمبوونمان؟!

ئیمه‌ ده‌زانین که‌ هه‌موو لایه‌ک ده‌بنه‌ پشتیوان و لایه‌نگری قییلی ئه‌نده‌رسن، به‌لام ئه‌م لایه‌نگیرییه‌ ته‌نی له‌ ئاستی هه‌ست و سو‌زدا سه‌قامگیر ده‌بی: «قییلی، ته‌نیا نیت»، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ کو‌مه‌لی خه‌سینراودا که‌س ناتوانی چاره‌سه‌ری به‌کرده‌وه‌ (عملی) یاخود چاره‌ساز پیشنیار بکا. یاخود ده‌کری بلیین: هه‌موو پشتگیریکردنه‌ سو‌زگه‌راییه‌کانی خه‌له‌کی، توانای به‌رهمه‌هیتانی چاره‌یه‌کی به‌ئاوه‌ز (عقلی) یان نییه‌. له‌ هه‌مان کاتیشدا هیچ روونکردنه‌وه‌یه‌کی ژیرانه‌ له‌ ئارادا نییه‌، که‌ وه‌لامی ئه‌م پرسیاره‌مان بداته‌وه: بۆچی ده‌تانه‌وی قییلی ئه‌نده‌رسن خو‌ی نه‌کوژی و له‌سه‌ر هه‌وره‌بانکه‌ بیته‌ خواره‌وه‌؟ ئایا مه‌یدان و شه‌قامه‌کانی ولات ئاسایشیکی زیتریان بۆ ژبانی وی تیدا‌یه‌؟

له‌ گه‌لیک رووه‌وه‌ پیشنیاره‌کانی به‌رده‌م شاره‌وانی له‌و پیشنیار و رتگا چارانه‌ ده‌چن، که‌ رتکخراوه‌ جیهانییه‌کان له‌به‌رده‌م خه‌له‌کانی جیهانی سیه‌مه‌دا (بۆ نمونه‌ له‌ ولاتیکی وه‌ک سو‌مال، کوردستان یاخود هه‌رجیتییه‌کی تر) ریزبان ده‌که‌ن! له‌ راستیدا ئاماده‌بوونی ئه‌و رتکخراوانه‌ له‌و ولاتانه‌دا، هه‌مان ئاماده‌بوونی لایه‌نه‌ په‌سمیه‌کانه‌ له‌به‌رده‌م شاره‌وانیدا و پیشنیاره‌ سو‌زگه‌راکانیشیان هه‌مان دووباره‌کردنه‌وی پرسته‌ی «قییلی، تو تهنیا نیت!» ه. ئه‌و ئاماده‌بوونه‌ بریتییه‌ له‌ ئه‌نجامدانی ئه‌رکیک «وه‌زیفه‌یه‌ک»، له‌ ده‌ره‌وه‌ی شوینی کاری په‌سمی. هه‌ر وه‌ک چۆن له‌به‌رده‌م شاره‌وانیدا بازاری ساخکرده‌وه‌ی بیرورا و که‌ل و په‌له‌کان ده‌خریتته‌ گه‌ر: ئاواش له‌و ولاتانه‌دا بازاری فرۆشتنی «سیاسه‌ت و پلانه‌کان» دروست ده‌کری. له‌ لایه‌کی تره‌وه، کیشه‌ی قییلی ده‌بیته‌ هۆی ئه‌وه‌ی، که‌ خه‌له‌که‌که‌ به‌پاک‌بوونه‌وه‌یه‌کی رۆحی و ده‌روونیدا تپه‌ر ببن، هه‌ر وه‌ک چۆن شه‌ره‌ نیوخۆبییه‌کانی لای ئیمه‌ و کاره‌ساته‌ مه‌رگه‌په‌نه‌ره‌کان بواری ئه‌وه‌ بۆ مرۆفی ئه‌م ده‌قه‌ره‌ ده‌ر‌ه‌خسین، که‌ له‌ رتگه‌ی کو‌مه‌که‌ مرۆقدۆستییه‌کانه‌وه‌ خو‌بان پاک بکه‌نه‌وه‌. پاک‌کردنه‌وه‌ و پالاوتن به‌هه‌مان تیگه‌یشته‌نه‌ (ئه‌رستۆ) بییه‌که‌.

تاریکی پرده‌یه‌کی سروشتییه به‌سهرماندا ده‌کشی: هەر ئیواره دادی، شوتنه گشتییه‌کانیش به‌های خو‌یان له ده‌ست ده‌دهن و خه‌لکی به‌ره و ماله‌کانیان ده‌رۆنه‌وه، له‌م که‌ین و به‌ینه‌دا قیلی جاریکی تر به‌ته‌نێ ده‌میتینه‌وه، یاخود راستتره بگوتری درێژه به‌ته‌نیایی خوی ده‌دا! ئیتر لیره‌وه کایه‌ی سه‌رگه‌رمبوونه‌که‌ش نرخ‌ی خوی له‌ تاریکی‌دا ون ده‌کا. سیاسی و پیاوی خودی و پیاوانی بازار و، هه‌موو ئه‌وانی تر چییان پیتبکری ده‌لین و خیتابه‌ی ده‌که‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی پروای خه‌لک له‌ حاندی خو‌یاندا پته‌وتر بکه‌ن، به‌لام به‌بێ ئه‌وه‌ی قیلی به‌یتنه‌ خوار!

ئهو شته‌ی که‌ قیلی له‌ لای خه‌لک ده‌بیتته‌ هو‌ی ترووکاندنی بریتیه‌ له‌ هه‌ستکردن به‌به‌تالی و پوچگه‌راییی ژبانی رۆژانه‌یان، دووباره‌ بوونه‌وه و بیزاری به‌رده‌وام، بێ پروایی و بێ ئومیدی. لیره‌دا بیر له‌ و ژن و مێرده‌ ده‌که‌مه‌وه، که‌ به‌رپۆه‌ بوون بچن له‌ یه‌کتری جیا بنه‌وه و «شانسیکی تر به‌ژن و مێرده‌یه‌ تیه‌که‌یان» بدن. یاخود ئه‌و ئافره‌ته‌ی به‌رپۆه‌ بوو بۆ کوشتنی دۆستی مێرده‌که‌ی، که‌چی له‌ پاش رۆژگارێ، له‌ قسانه‌وه‌ گلا و ژبوان بووه‌.. که‌واته‌ له‌ دیو ناته‌باییه‌کانی ژینی خیزانی و له‌و دیو بێ پروایی و له‌و دیو هه‌موو جوهره‌ په‌ستییه‌که‌وه، پوچگه‌راییی و په‌ستییه‌کی تر خوی شارده‌وته‌وه. له‌و نیوان په‌رچه‌کرداری گشت خه‌لکه‌که‌ و ته‌نیایی و پوچگه‌راییه‌که‌ی قیلی دا خالیکی هاوبه‌ش هه‌یه، که‌ ره‌نگه‌ تیری په‌خنه‌ی نووسه‌ریش ئا لیره‌وه ئاراسته‌ی کۆمه‌لی هاوچه‌رخ کرابێ: خه‌لک بۆ خو‌یان ده‌زانن کو‌تییان دیشی، به‌لام که‌س رێگه‌ی به‌خوی نادا، یاخود توانای نییه‌ له‌باره‌ی ئازاره‌کانییه‌وه‌ بدوێ، بۆچی؟ چونکه‌ له‌ کۆمه‌لگای هاوچه‌رخدا ئاشکرا کردن و گفتوگو‌کردن له‌مه‌ر ده‌رد و ئازار و کیشه‌ تایبه‌تییه‌کانی مرۆف رێگه‌ی پینه‌دراوه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌مه «لاوازی» مرۆف پیشان ده‌دا! مرۆف ده‌بێ هه‌میشه‌ لوتبه‌رزتر و پته‌وتر بێ له‌وه‌ی که‌ ده‌رد و ئازاره‌کانی رێگه‌ی ده‌ده‌نی. به‌لام هه‌رکات قیلی ئه‌نده‌رسنیک په‌یدا ده‌بێ و به‌راشکاو‌ی بریاری خوی ده‌دا، ئیتر هه‌موو ئه‌وانیتر وه‌ک پیغه‌مبه‌ر

ته‌ماشای ده‌که‌ن و ده‌بنه‌ په‌یره‌وکار: «تۆ ته‌نیا نیت!» ئا لیره‌وه، ئیتر قیلی هه‌ر ته‌نیا سه‌رکه‌شیکی گه‌وجی سه‌ر هه‌وره‌بانه‌که‌ نییه، به‌لکو ئاوینه‌یه‌که‌ بۆ پیتشاندا نه‌وه‌ی هه‌موو گه‌وجی و توانایه‌کی چه‌پاو.

له‌لایه‌کی تروه‌، به‌سه‌رهاتی قیلی نه‌ک هه‌ر بۆ ئه‌و خه‌لکانه‌ ماده‌یه‌کی باشه‌ که‌ له‌به‌رده‌م شاره‌وانیدا کو‌بوونه‌وه، به‌لکو بۆ ئه‌وانه‌یش که‌ له‌ مالی خو‌یاندا به‌دیار ته‌له‌فزیۆنه‌کانیان هه‌و ده‌نیشتون.

ئه‌رکی ده‌زگاکانی راگه‌یاندن و وینه‌گره‌کان ئه‌وه‌یه‌ که‌ چۆن له‌ واقعی کیشه‌ی قیلی، واقعیکی نه‌مایشی دروست بکه‌ن و رووداوه‌که‌ بکه‌نه‌ به‌لگه‌نامه‌ و دۆکیومه‌نت، هه‌روه‌ک چۆن کابرای گۆرانیه‌ژقه‌وانیکی ده‌رکرد و مالی پاشا مێژوویان نووسیه‌وه! هه‌وره‌بانه‌که‌ هێواش هێواش له‌بیر ده‌کری، ئه‌وه‌ی له‌ بیر و خه‌یالی بینه‌راندا ده‌میتنی ئه‌و قیلییه‌یه‌ که‌ ته‌له‌فزیۆن پیتشانی ده‌دا و ئه‌وه‌ی که‌ رۆلی قاره‌مانی فیلمیکی سینه‌ماییی ده‌گپێی و فیلمی کارتۆنی لیدرۆست ده‌کری!

له‌ جیهانی مۆدێرن دا، لۆژیکی بازار و خواسته‌کانی کربار کاکله‌ و به‌های رووداوه‌کان ده‌ستنیشان ده‌کا. له‌م جیهانه‌دا هه‌موو شتی بۆی هه‌یه‌ بکرتیه‌ که‌لوپه‌ل، له‌راستیدا واقعی خوی وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ هه‌یه‌ چ خوشیه‌کی تیدا نییه‌ و سه‌رنج‌راکیش نییه‌ Not Attractive، بۆیه‌ ده‌بێ رووداوی سه‌ر هه‌وره‌بانه‌که‌ش مانا واقعییه‌که‌ی له‌ ده‌ست بدا بۆ ئه‌وه‌ی به‌واقعیکی سه‌رنج‌راکیش زاخا بدریتته‌وه. لیره‌دا که‌می له‌ باسه‌که‌ دوور ده‌که‌ومه‌وه‌ تا به‌ئومونه‌یه‌کی تر له‌ ژبانی خو‌مانه‌وه‌ نزیکتر ئه‌م دیارده‌یه‌ روون بکه‌مه‌وه:

که‌سی په‌نا به‌ر له‌ باسکردنی کیشه‌ گه‌وره‌کانیدا بۆ ئه‌روپیه‌یک که‌ سه‌رچاوه‌ی زانیارییه‌کانی، سه‌رچاوه‌یه‌کی «دیداری» یه‌ و له‌ ریتی کاناله‌کانی ته‌له‌فزیۆنه‌وه‌ پیتده‌گا: هه‌رده‌م تووشی نامۆبوونیک ده‌بێ، په‌نا به‌ر نازانی بۆچی ئه‌و کیشه‌ و قه‌یرانه‌ی به‌لای خو‌یه‌وه‌ گه‌وره‌ و به‌نرخه‌،

له‌لای «ئه‌ویتر» هه‌مان نرخ‌ی نییبه و به‌هه‌مان شتیوه شوتین سه‌رنج نییبه، ئیتر لیتره‌وه بیزارییبه‌کی هاوکات به‌نامۆیون سه‌ره‌له‌ده‌دا، ئیمه نازانین که جه‌نگی سه‌ره‌کی له‌م بواره‌دا بریتییه له‌ جه‌نگی نیوان قسه‌کردن و ته‌ماشا کردن له‌ نیوان وشه و دیمه‌نه‌کاندا. له‌ نیوان رووداوه واقعییه‌کانی ژییانی خۆمان و ئه‌و فیلم و راپۆرتانه‌ی له‌سه‌ر ئه‌و رووداوانه به‌ئه‌ویتر گه‌یشتوون! ئیمه وا ده‌زانین توانا و هیزی وشه‌کان له‌ توانا و هیزی دیمه‌نه زنجیره‌یییه‌کان پته‌وترن و نازانین وشه‌کان به‌ده‌گه‌من ده‌توانن ئه‌و چیتره‌ بده‌نه گوێگره‌کانمان که نه‌مایشه‌کان ده‌یده‌نه بینه‌ره‌کانیان.

قیلی دیتته خوار. به‌لام نه‌ک له‌ شتیوه‌ی مرۆیه‌کدا، ئه‌و ده‌بیتته تارمایی و رمب، ده‌که‌و پتته سه‌ر زه‌وی، ده‌بی ئه‌وه‌شمان له‌بیر نه‌چی ده‌شی بۆ سه‌به‌ی تۆمه‌تی ئه‌وه‌ی بچیتته پال که به‌رده‌می شاره‌وانی پیسکردووه و له‌وانه‌یه کریتی پاککردنه‌وه و گواستنه‌وه‌ی لاشه‌که‌ی له‌و میراته جوی بکه‌نه‌وه، که ده‌شیت له‌ قونج‌ره ته‌نه‌که‌یییه‌که‌یدا به‌جیی هیشتی!

راسته به‌سه‌رهاتی قیلی و چاره‌نووسه‌که‌ی رووداویکی تراژیدییه، به‌لام هه‌رگیز لایه‌نه تراژیدییه‌که‌ی ئه‌م به‌سه‌رهاته نییبه که له‌ بیر ده‌مینی.

ئه‌م ده‌قه هینده ده‌قیکی ئاسانه که خوتنه‌ر له‌ خۆی، واته له ئاسانییه‌که‌ی خۆی به‌گومان ده‌کا، به‌لام ئاسانی به‌مانا ساده‌یی نییبه و هه‌ر ئه‌مه‌شه وا ده‌کا بلتین، له‌ ئاسانی ئه‌م ده‌قه‌دا نه‌تییه‌که‌ی خۆی شارۆتته‌وه، نه‌تییه‌ گه‌وره‌ش لیتره‌دا بریتییه له‌ هه‌بوونی ناوکداری و مانای ژیره‌وه‌ی دیره‌کان. هه‌بوونی ئه‌و وزه و چیتره‌یه که له‌ژیر تۆنی ژیره‌وه‌ی مانای ساده‌ی دیره‌کاندا چاوه‌ریمان ده‌کا.

که‌واته ده‌شیت ئه‌م ده‌قه به‌چه‌ند باردا مانا‌که‌ی لیک بده‌ینه‌وه و سه‌لیقه‌ی خۆمان له‌ شیکردنه‌وه‌یدا بخه‌ینه کار، به‌بی ئه‌وه‌ی بتوانین، یان

مه‌به‌ستمان بوویت به‌مانای ره‌ها و مانای تاقانه‌ی ده‌قه‌که‌ بگه‌ین.

له‌ ده‌قی ساده‌دا مانای تاقانه نییبه، چونکه نه‌تییه‌کان له‌ ئارادان و له‌و شوتنه‌ش نه‌تییه‌ی ئاماده‌ی، بیرو لیکدانه‌وه‌ی هه‌مه‌ جۆر دیتته به‌ره‌م. بیه‌ینه‌ پێش چاوی خۆت، کاتی له‌ شه‌وه‌زه‌نگدا گوتمان له‌ خشپه‌یه‌که ده‌بی، ئیمه له‌ شوتنی خۆمانه‌وه ئه‌و خشپه‌یه به‌چه‌ند مانا ته‌فسیر ده‌که‌ینه‌وه؟ یه‌کمان ده‌لی مار بوو، ئه‌وی ترمان ده‌لی مرۆف، سیه‌م ده‌لی، دوژمن و چواره‌م ده‌بیژئی دلدار. که‌واته ساده‌یی نه‌تییه‌که‌ له‌ ده‌قی ئه‌ده‌بیدا به‌مانای روونی و دیاری ئه‌و نه‌تییه‌ نییبه، هه‌روه‌کو چۆن ئه‌و ده‌نگه‌ی له‌ شه‌وه‌زه‌نگدا دیتته به‌رگوتمان، له‌ رۆژی رووناکدا مانای خۆی ده‌دۆزینی. به‌کورتیه‌که‌ی، نه‌تییه‌کان کوری تاریکین، نه‌ک ته‌مومژ. تاریکی به‌ره‌و لیکدانه‌وه‌مان ده‌با، به‌لام ته‌مومژ سه‌رمان لیده‌شوتینی.

جگه له‌ که‌شی گشتییی چیروکه‌که، له‌ گه‌لیک شوتنیشدا تام و چیتریکی چیروکی به‌ر ئاگردان له‌ ئارادایه. چونکه بونیادی به‌ره‌مه‌که‌ خزمایه‌تییه‌کی له‌ گه‌ل بونیادی ئه‌و چیروکه‌ خۆمالیانه هه‌یه، که زه‌ینی ئیمه‌یان زاخاو داوه:

«سپیده‌یه‌کیان کابرایه‌ک..» «سال و عه‌بیامیکی زۆر بوو..» «سه‌رده‌مانیکی زۆر بوو..» هه‌ر ده‌لیی چیروکیی ده‌سه‌روکاری گپراوه‌ی داستانیکی خۆمالیایدیه.. دیاره ئه‌گه‌ر مه‌وی هاوشیوه‌ی ئه‌م ئاوو هه‌وایه خۆمالییه له‌ ئه‌ده‌بی دانمارک خۆیدا ده‌ستنیشان بکه‌م، ئه‌وه هه‌ر زوو نیوی «هانس کریستیان ئه‌نده‌رسن، ۱۸۰۵-۱۸۷۵» دینم که ده‌رگای زۆریه‌ی چیروکه‌کانی به‌کلیلی ده‌سته‌واژه‌ی له‌م بابته ده‌کاته‌وه.

به‌لام به‌کاره‌ینانی ئه‌م ته‌کنیکه‌ چ سوودیکی هه‌یه؟

یه‌که‌م، هه‌وسه‌له‌ی چیتره‌رگرتن و جوانناسیمان ده‌بزوینی. دووه‌م، بوارمان ده‌دا، به‌زوویی خۆمان له‌ که‌شی چیروکه‌که‌دا بدۆزینه‌وه. سیه‌م، له‌ چاوه‌روانییه‌که‌دا پامانده‌گری که ته‌نیا به‌خوتندنه‌وه‌ی سه‌رحه‌می ده‌قه‌که‌

تینویتی ئه‌و چاوه‌روانییه‌مان ده‌شکی، له‌لایه‌کی تره‌وه ئه‌گه‌رچی نووسه‌ر بو
خۆی زۆر شت له‌باره‌ی قاره‌مانیه‌کانه‌وه ده‌زانن، به‌لام ئه‌وه بو‌خۆی نییه‌ که
هانمان ده‌دا، یاخود پالمان پیتوه‌ده‌نی خه‌یالی خوتینده‌وه‌مان به‌راپه‌ویکی
تاییه‌تیدا بیه‌ین بو‌ئوه‌ی ئه‌و ئه‌نجامه‌مان ده‌ستکه‌وی، که له
کو‌تاییه‌که‌یدا چاوه‌ریمان ده‌کا. نه‌خه‌یر. به‌لکو ئه‌وه بزاقی ئه‌ده‌بی
ده‌قه‌که‌یه، خه‌یال و بیرکردنه‌وه‌مان ده‌خاته‌گه‌ر و به‌رده‌وام خۆی به‌ره‌م
دینیته‌وه. به‌گورتیه‌که‌ی ئه‌مه ده‌قیکه ئایدۆلۆژی تیدا نییه. . خالییه له
درۆ و ده‌له‌سه‌ی «قاره‌مانسازیه‌ هه‌مه‌کاره» و «پاله‌وانی هه‌میشه‌ براوه»
یاخود هومیده‌واریه‌کی ساخته. . ئه‌مه‌ش نرخاندنیه‌کی گه‌وره‌یه که
نووسه‌ری به‌خوتنه‌ره‌کانی خۆی په‌وا ده‌بینی.

وهرزی گهړانهوه

(چهند پهرهگرافیکي پهرتهوازه)

همیشه وهرزیک له وهرزه کانی تاراوگه له نیشتماندا خوی دسه پښت، که بېگومان وهرزیکه له بهار و هارین و له پاییز و زستان، وهرزیکه له چاوهروانییبه کی بېهوده و هندیجاریش له هاتنه دی خهونه کان، وهرزیکه بۆ سه فهر و له هه مان کاتیشدا وهرزی گهړانهوه یه.

مرؤقی تاراوگه کراو کاتیک ده گهړپتهوه نیشتمانی خوی، زیاد له نیشتمانیکی هه یه و لیره شهوه زیاد له وهرزیک و زیاد له عشق و یادوه بیه ک. تازه چیدی «نیشتمان» به مانا کونکریتی و میژوو بیه که ی مانای نیه و سنوره کانی جوگرافیا ده ستیشانی ئه و نیشتمانه ناکات. تاراوگه کراو، له جوگرافیا به که وه ده په رپتهوه بۆ جوگرافیا به کی تر، به لام همیشه نیشتمانی تابیهت به خوی له گه لدا به، نیشتمانیکی فراهه رنگ و فره سیم، نیشتمانیکی کولژکراو له کومه لای ولات و شار و مرؤقی جیاواز. بۆ هه یه تاراوگه کراو له شوپنیک له شوپنه کانی نیشتمانی دایکدا راهه ستیت و پر به سییه کانی هه وایه ک هه لمژی، وه لای ته گهر ئه و هه وایه ی هه لیده مرژی بونی تیکرای ئه و ولاتانه ی لینه یهت که پتیماندا تپه رپوه، ئه وه هه ست به نارامبونه وه ناکات.

لیره وه، ئه گهر به رزترین ستایشکردنی تاراوگه کراو بۆ نیشتمانی دایک، بۆ نیشتمانیکی که زمانی زگماک و خهونی گهره بوون و به که مین عه شقی پتبه خشیوه، له «گهړانهوه» دا به رجه سته ببیت، ئه وه هیچ گهړانهوه یه کی تاراوگه کراو به بې ستایشکردنی نیشتمانی دووم، ئه و نیشتمانه ی زمانیکی دیکه و یادوه ری و عه شقه کانی تری پتبه خشیوه، مانای نابیت. ئه خلاقی تاراوگه کراو له وه دایه کاتی ده گهړپتهوه نیشتمانی به که م و (به و جوړه ش دهریده خات ئه و رول به کی به وه فایه) له بیری نه چیت که پیش گهړانهوه له نامیزی نیشتمانیکی تر دا بووه. نیشتمانیکی ئه و ی

له هه موو ئه و مه ترسیانه پاراست که بوونه هوی له ده ستدانی هاوروی و که س وکار و خۆشه ویسته کانی. نیشتمانی دالده و نیشتمانی به رده وامی و مانه وه..

به م شیوه یه ش، هه روه ک چۆن تاراوگه بوون بریتیه له بردنی «ئیره» بۆ «ئه وی»، به هه مان شیوه گهړانهوه ش بریتیه له هینانه وه ی «ئه وی» بۆ «ئیره». جوانی تاراوگه کراو و پرؤژه شوپشگپراوه که ی له وه دایه که له گهړانهوه یدا پانتایی نیشتمانی به که م به هینانه وه ی نیشتمانی دووم به رفراوان و ده وله مه ند بکا. چونکه به راستی ئه گهر مرؤف له ماوه ی تاراوگه بوونه که یدا نیشتمانی خوی بزر نه کردب، ئه وه توانیوه ته ی نیشتمانیکی بدؤزپته وه، نیشتمانیکی که دواچار له گه ل خوی ده یه پتیه وه. من پتیاویه ئه وه ی واده کا تاراوگه کراو به رگه ی ئه و هه موو کؤژان و نوستالیریا و تراژیدیا یانه ی هه ندران بگرت، ئه وه ی له پشت هه دادان و به رگه گرتنیه وه یه تی، ئه و خه ونه یه که فیری ده کا له میانه ی گهړانهوه یدا، که نازانیت که ی و چۆن ده بیت؛ نیشتمانی له گه ل خوی ده یه پتیه وه. بېگومان لیره دا مه رج نیه مه به ستمان له نیشتمان مانا واقیعه که ی بیت، به لکو مه به ستم له مه جازه ته ی نیشتمانه، که بۆ هه یه ئه و نیشتمانه دهرپی گهره یی ئه و ئه زمونانه بی که تاراوگه کراو کویکردونه ته وه.

هه روه ک چۆن تاراوگه به مانایه کی فراوان سه رزه مینی نازادی و به ره لاکردنی خه ونه کانی نه سته، ئاواش سه رزه مینی که له که کردنی ئه زموننه کانه. ئه وه نده ی مرؤقی تاراوگه کراو له ئه زموننه کانی ژیانیه وه فیر ده بیت و له رتگه یانه وه خوی دروستده کا و دروست ده ب، هیچ سیسته میکی فیرکاری و یارمه تیدانی تاراوگه کراوه کانی هه ندران دروستینا که ن و فیریشی ناکه ن. ئه زمون گهره ترین قوتابخانه یه که تاراوگه کراو به رزترین به لگه نامه ی لپوه به ده ست ده یین. پرچی سپی و سیمای چرچ و لؤجبوو و حوزنی دهنگی تاراوگه کراو، ئه وه نده ی ده لاله ت له

زۆری و چربی ئەزمونەکانی دەکا، ئەوەندە بەلگە‌ی هەل‌چوونی تەمەن و تێپەربینی سالتەکان نیە. تاراوگە بانگه‌یشتنێکی مەژۆفە بۆ ژانیکی پراو پیر و لێوانلیتو لە ئەزمونی دانسقه، بۆیە ئەوەی ئەو ژیانە دەژی، لەسەر حسابی جەستە، رۆحی خۆی دەکریتەوه. بێگومان مەرج نیە تۆ لە ولاتی یەکه‌مه‌وه بچیتە ولاتی دووهم و بێستە تاراوگە‌کراو، وەلێ تەنیا ئەو کاتە‌ی دەبیتە تاراوگە‌کراو دەتوانیت ژیان بە‌وجۆرە بژی که بێتە قوتابخانە‌یه‌ک بۆ کۆکردنە‌وه‌ی ئەزمون. بە‌مانای ئەوە‌ی بێتە زەمینە‌یه‌ک بۆ دروستکردنی ئەو خالە‌هاوبە‌شانه‌ی که تۆی تاکە مەژۆف دەبەستیت بە مەژۆفە‌کانی دیکە‌وه و ژیان لە عۆزله‌تێکی دووبارە بوو‌وه‌وه‌ ده‌کاته بە‌خشنده‌بیه‌کی بە‌رده‌وام. رەنگە تاراوگە هەموو شتێک لە مەژۆف بستی‌نیتە‌وه و لە هەموو ئەو شتانه‌ دایمالتی که ناسنامە‌ی خۆی لە‌سەر‌بانه‌وه دروستکردووه، وەلێ دواجار تاراوگە بە‌خشنده‌بیت پێ‌ده‌به‌خسیت. بە‌خشنده‌یی وەک کلێلێک بۆ کردنە‌وه‌ی جیهانی مەژۆفە‌کانی تر و لە‌و‌یش‌ه‌وه بۆ چوونە ناو ژانیکی بە‌رفراوان‌ه‌وه. بۆی هەیه تاراوگە زمانی زگماک، رەگەز، ئایین و میژوو‌ی شە‌خس‌یی خۆت لێ‌ستیت و زمانیکی دیکە و ئاین و میژوو‌یه‌کی دیکە تە‌سه‌ردا بسە‌پینیت، وەلێ دواجار شتێک پێ‌ده‌به‌خسیت لە‌هە‌موو ئەوانە‌ گرن‌گتره که ئە‌و‌یش بە‌خشنده‌بیه.

مەژۆی بە‌خشنده، مەژۆیه‌که پێ‌ویستی بە‌ زمانێکی تایبەت نیە تا لە رێگە‌یه‌وه بە‌خشنده‌یی خۆی بە‌رجە‌سته بکات، چونکه بۆی هەیه بە‌بێ بە‌کاره‌ینانی زمانیش، بە‌بێ بە‌کاربردنی وشە و دە‌نگ‌یش دە‌رپری ناخی پیر بە‌خشنده‌یی خۆی بێ. بە‌خشنده‌یی دە‌توانت لە‌ نیگا و هە‌لسوکە‌وت و دە‌رپری‌نه‌کانی لە‌شدا خۆی بە‌یان بکا. هە‌روه‌ها مەژۆی بە‌خشنده پێ‌ویستی بە‌وه نیە ئە‌ندامی تیره‌یه‌ک، نە‌تە‌وه‌یه‌ک یاخود رەگە‌زێکی تایبەت بێت بۆ ئە‌وه‌ی لە‌و رێگە‌یه‌وه بە‌خشنده‌یی خۆی ئاشکرا بکا.

بە‌خشین هە‌روه‌ک چۆن پابه‌ندی زمانێکی تایبەت نیە، ئاواش خۆی نابە‌ستت بە‌ پیه‌وه‌ندی و ئینتیمایه‌کی تایبە‌ته‌وه. ئە‌گەر یه‌کی‌ک لە‌ پاداشته‌کانی بە‌خشین گۆرینه‌وه‌ی ئە‌زمونە‌کان بێت، ئە‌وه ئە‌زمون تە‌نیا لە‌ نێوان مەژۆفە‌کاندا ئا‌ول‌گۆر دە‌کری، بۆیە ئینتیماکردن بە‌ مەژۆفە‌وه یه‌که‌مین

مە‌رجه بۆ بە‌خشنده‌یی بە‌بێ دە‌سته‌ودامانی‌بون و هانا بردن بۆ هێچ هێزێکی غە‌یره مە‌ژۆیی و با‌م‌رۆیی و فریشتە‌یی یاخود ئە‌هریمه‌نی. لێ‌ره‌شه‌وه بۆی هەیه لە تاراوگە ئایینی خۆت بگۆریت، یان بە‌هێزی بکه‌یت یاخود وەک بە‌شێک لە کۆلتور پیه‌وه‌ندی لە‌گە‌لدا بپاریزی، وە‌لێ ئاین نابیتە مە‌رج و هاندر بۆ بە‌خشنده‌بوونت. چونکه ئە‌وه‌ی دە‌ست‌نیشانی بە‌خشنده‌یی دە‌کا، ترس و دە‌روه‌ستی نیە لە ئاست جێ‌به‌جێ‌کردنی کۆمه‌لتی بنه‌ما و یاسادا، بە‌ل‌کو خۆ‌کردنە‌وه‌یه‌کی رە‌ها و تێکه‌ل‌بوونێکی بێ‌مە‌رجه بە مە‌ژۆفە‌کانی تر و گۆرینه‌وه‌ی ئە‌زمونە لە‌گە‌ل‌بانا. ئە‌مه‌ش بە‌مانای ئە‌وه نیە تۆ ئیمانی خۆت لە‌ده‌ست دە‌ده‌یت، بە‌ل‌کو بە‌و مانایه‌ی چیدی «ئیمان» کورت‌نابیتە‌وه لە دە‌روه‌ستی مە‌ژۆف لە بە‌رامبەر کۆمه‌لتی یاسادا، که ئایینیکی تایبە‌تیان لێ‌پێ‌کهاتوو و ئە‌م ئایینه‌ش سیتیک رە‌فتاری دان‌اوه، که دە‌بیت جێ‌به‌جێ بکری. ئە‌گەر یه‌کی‌ک لە مژده‌کانی ئیمان رزگار‌بوون بێ، ئە‌وه ئیمان لە تاراوگە چیدی جێ‌به‌جێ‌کردنی کۆمه‌لتی سلووک نیە که بە‌لای ئایینیکی تایبە‌ته‌وه جیتی په‌سندن، بە‌ل‌کو هە‌ل‌بژاردنی جوان‌ترین و والا‌ترین ئە‌و شێ‌وازی ژیان‌ه‌یه‌که تیا‌یدا مە‌ژۆف بە‌که‌م‌ترین ئاستی چه‌وساندن‌ه‌وه رزگاری دە‌بیت. لە تاراوگە بۆت نیە ئیدعیایه‌ی پراو‌بون بە ئایینیکی بکه‌یت و لە ژیان‌ی پراکتیکیدا په‌یره‌وی لێ‌نه‌که‌یت، بۆت نیە لە‌سەر حسابی ئە‌و ئە‌رکه ئایینیانه‌ی جێ‌به‌جێ‌کردوون لە ژیان‌ی کۆمه‌ل‌ایه‌تیدا که‌مه‌ترخە‌م بیت و رە‌نگدان‌ه‌وه‌یان نە‌بیت. بە‌م مانایه‌ش ئیمان رە‌ه‌ه‌ندیکی ئینسانی و کۆمه‌ل‌ایه‌تی بە‌خۆیه‌وه دە‌گریت و پێ‌ویسته لە ژیان‌ی پراکتیکیانه‌ی رۆژانه‌دا رە‌نگب‌دات‌ه‌وه. لێ‌ره‌وه فرێنه‌دانی قنچکه جگه‌ره‌یه‌ک و دە‌سته‌سپریکی کاغە‌زی لە‌سەر جاده، بۆی هەیه هاندره‌ریکی ئایینی لە پشت بیت، وە‌لێ ئایینیکی لە خزمه‌تی پانتایی کۆمه‌ل‌ایه‌تی ژیان‌ی هاوبه‌شی مە‌ژۆف‌کاندا، نە‌ک بۆ بە‌یان‌کردنی حە‌قیقه‌تێکی با‌م‌رۆیی و رە‌ها. تۆ دە‌توانیت بە ئیمانیکی پتە‌و و رستی ئە‌رکه‌وه که لە ئاست ئایینیکی تایبە‌تدا جێ‌به‌جێ‌کردوون، شت فرێده‌یتە‌سەر شە‌قامه‌کان بە‌بێ ئە‌وه‌ی بە‌ر نە‌فره‌تی یە‌زدان بکه‌ویت، وە‌لێ مە‌رج نیە بە‌م‌کاره‌ت رە‌زامه‌ندی کۆمه‌ل‌ایه‌تی بە‌ده‌ست به‌ینی. ئە‌وه‌ی لە تاراوگە وە‌ک دە‌ست‌که‌وتی مسولمانێک لە‌قه‌لە‌م

ده‌دری، بریتی نیبه له کردنه‌وه‌ی مزگه‌وت و حوجره و خوگۆشه‌گیرکردن تیا‌ی‌اندا، به‌لکو ئاماده‌یی چالا‌کانه‌ی ئه‌وه له مه‌یدانی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی ئینسانه‌کاندا وه‌ک مرۆیه‌کی به‌خشنده.

ئایا فی‌ربوونی هه‌ر زمانیک ده‌رگای جیهانیکی تازه‌مان به‌سه‌ردا ده‌کاته‌وه؟ ئایا ئیمه له میان‌ه‌ی ژبانی خو‌ماندا له‌به‌رده‌م جیهانگه‌لێکی فره‌داین که ده‌بیت بۆ هه‌ریه‌که‌یان زمانیکی تایبته‌ بزانی تا ریتی ئه‌و جیهانه‌مان له‌به‌رده‌مدا بکرتته‌وه؟

من له‌و بروایه‌دام جیهان یه‌ک جیهانه وه‌لێ ده‌رگا‌کان فره‌ن، بۆیه به‌ فی‌ربوونی زمانیکی نوێ ده‌رگای جیهانیکی نوێ ناکرتته‌وه، به‌لکو ده‌رگای چوونه‌ژووره‌یه‌کی تر بۆ جیهان ده‌کرتته‌وه. ئه‌وه‌ی ده‌زانی و زۆر جار پروا ناکه‌ین ئه‌وه‌یه که جیهان گه‌وره و به‌رفراوانه، به‌لام زه‌حمه‌ته بیناسین و په‌یوه‌ندی له‌گه‌لدا به‌ستین. بۆیه مرۆف هه‌ندی دزه‌ پێگای هه‌یه که تا‌قیانده‌کاته‌وه بۆ چوونه ناو جیهانه‌وه و له‌ راستیشدا به‌هۆیان‌ه‌وه که‌میک ده‌شچیته‌ پیش.. وه‌لێ کاتی له‌یه‌کیاندا سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست ناهینێ و نائومی‌د ده‌بیت هیچ چاره‌یه‌کی دیکه‌ی نیه له‌وه زیاتر که یه‌کیکی دیکه‌یان تا‌قیانده‌وه. له‌ده‌رگایه‌کی دیکه‌وه هه‌ولێ چوونه ژووره‌و به‌دات. هه‌ندی‌جار پیتویسته شاعیرانه بژین و هه‌ندی‌جاری تریش مۆسیقا تیکه‌ل به‌ جیهانمان ده‌کات و جاره‌های جاریش تیرامان و بیده‌نگی و زۆر جاریش گریان. تاراوگه‌کراو ئه‌و مرۆقه‌یه زیاد له‌ جاریک له‌ده‌رگا‌کانی ژبان ده‌دات و له‌ دوا‌ی هه‌موو نائومی‌دییه‌کیش دپته‌وه باوه‌شی شیعر و بیده‌نگی گریان.

جیهان یه‌ک جیهانه و مرۆف یه‌ک جیهانی هه‌یه و له‌ناو ئه‌و جیهانه‌دا ده‌ژی، وه‌لێ بۆی هه‌یه مرۆفیک به‌هۆی ئه‌و زمانانه‌ی ده‌یان‌زانیت چه‌ندین سیما به‌ جیهانه‌که‌ی بیه‌خشیت. لێ‌رده‌دا هه‌ندی‌ک له‌ نووسه‌ران و تاراوگه‌کراوه‌کان خالی هاوبه‌شیان له‌ نیواندا‌یه: ره‌نگه‌ نووسه‌ریک ته‌نیا یه‌ک زمان بزانیته، وه‌لێ له‌ چه‌ندین ژانردا ته‌عبیر له‌ جیهانی خۆی ده‌کات

و به‌وجۆره‌ش به‌رده‌وام ده‌بیت له‌ سازدانه‌وه‌ی جیهانه تایبه‌تیه‌که‌ی خۆی به‌لام له‌ناو فره‌یی ژانره‌کان و مه‌ودا‌کانی نووسیندا. سه‌فه‌ری ئه‌و، سه‌فه‌ری هه‌مان گه‌ریده‌یه که هه‌رجاره‌ی به‌رگیک ده‌پۆشیت وه‌لێ رێگا‌که‌ی هه‌مان رێگایه. تاراوگه به‌رله‌وه‌ی سه‌فه‌ر بیت له‌ناو پانتایی شویندا، سه‌فه‌ره له‌ پانتایی زماندا. هه‌ر تاراوگه‌کراویک که زمانیکی نوێ فی‌ر ده‌بیت ده‌رگای جیهانیکی نوێ به‌روودا ئاوه‌لا نابن، به‌لکو له‌ رێگه‌ی تره‌وه په‌ی به‌ جیهانه‌که‌ی خۆی ده‌باته‌وه و سه‌رله‌نوێ که‌شفی ده‌کاته‌وه. ره‌نگه‌ فی‌ربوونی زمانیکی نوێ له‌ تاراوگه گه‌وره‌ترین ده‌ستکه‌وتی هه‌ر مرۆفیک بیت که خۆی به‌ خاوه‌نی جیهانیکی تایبته‌ ده‌زانیت، بۆیه ئه‌گه‌ر له‌ تاراوگه‌دا ره‌هه‌ندیکی «سه‌رگه‌ردانی» چاوه‌روانی مرۆف بکات، ئه‌وه ته‌نیا ئه‌و مرۆفانه سه‌رگه‌ردان ده‌بن که جیهانی تایبته‌ به‌خۆیانیان نیه.

ئه‌گه‌ر تاراوگه ئه‌و شوینه بیت که مرۆف ناتوانیت خۆی هه‌شار به‌دات چونکه جیاوازه، ئه‌وه نیشته‌یمان ئه‌و شوینه‌یه که ئیمه تیکه‌ل به‌ پانتاییه‌کی به‌رفراوانی لیکچوون ده‌بینه‌وه. له‌تاراوگه‌دا هه‌میشه ترسیک هه‌یه له‌ دیاروون و ئاشکرای، ترس له‌وه‌ی که هه‌شامات ناهیلێ تیکه‌لی بيم و له‌و تیکه‌لبوون و هاوشپوه‌ییه‌دا جوړی له‌ دلنیا‌یی هه‌ستپیکه‌م. مرۆف به‌ سرووشتی خۆی له‌ ته‌نیا‌یی ده‌ترسێ و له‌ تیکه‌لبووندا هه‌ست به‌ ئارامی و دلنیا‌یی ده‌کا. ئه‌م حه‌قیقه‌ته له‌لایه‌که‌وه هه‌سه‌له‌تیکه‌ی عه‌شق و له‌لایه‌که‌ی دیکه‌وه هه‌سه‌له‌تی تاراوگه‌کراوه له‌ گه‌رانه‌وه‌یدا. عه‌شق ترسه له‌ ته‌نیا‌یی و له‌وه‌ی که‌س نه‌بیت له‌ گه‌لیدا تیکه‌ل بین، بۆیه دل‌ه‌راوکی و ترس و په‌راویزنی قه‌ده‌ری هه‌موو عاشقه‌کانه. عاشق به‌زۆر مانا مرۆفیکه له‌ دانسقه‌بی و ته‌نیا‌یی خۆی ده‌ترسێ و هه‌موو هه‌ولێکی بۆ ئه‌وه‌یه تاکی خۆی بدۆزیتته‌وه و کاتیکیش دۆزییه‌وه هه‌موو شتی بکات بۆ ئه‌وه‌ی تیکه‌لی بیت و ئیتر خۆی له‌و ته‌نیا‌ییه‌ی رزگار بکات، که ئه‌وه‌ی خستۆته ده‌ره‌وه‌ی ئه‌وانیتره‌وه و زۆر جاریش خستۆتییه به‌رده‌م هه‌ره‌شه‌ی ئه‌وانیتر. عاشق له‌ سایه‌ی عه‌شقه‌که‌یدا خۆی به‌ تاشه‌به‌ردیکی سه‌نگین

ده چوتني که هيچ توفانتيک نايجووليني، وهلي له ههمان کاتدا ده يوئ ببيتته وه دنکي لم و له ناو له پي دهستي ياردا باي هه ناسيهک ببيات.

تاراوگه کراوئيش عاشقتيکه له بهرگه گرتن و هه دادانيا له بهرامبهر کوزان و چاوهرواني و ته نيایيه کاني تاراوگه، بهو تاشه بهرده ده چيت، که ساله کاني دووري و غوريهت راينا مالن، به لام نهو سالانه هيندهي ناسک و شه ففاف دهکن و روي دهکنه شووشه، به ته نيا هه لکردني بايهک بهسه بو نهوهي ته سلیم به فرينتيک بي، که «گه رانه وه» بو نيشتيمان کوتاييه که يه تي. ليره وه من لهو تاراوگه کراوه تيده گم کاتي دهگه رپته وه ولاتي خوئي، خه م له هه موو شتي ده خوات و به لايه وه بهرگر بکردن له نازله کاني باخچه ي نازهلان هه مان ره وايه تي هه يه که لايه نگيري بو کيشه يه کي نه ته وه يي و نه تنيکي. تاراوگه کراو ده يه ويت له گه رانه ويدا ببيتته وه يه کيک له وانيتر، ده يه ويت ترسه کاني بهروينه وه و له که نار نه وانيتردا ببيتته وه خوئي و ده ست به گيرانه وه ي چيروکه کاني بکات.

ههروهک ده سال پيش ئيستا له پيشه کي نه م کتبه دا نوسيمه؛ نه م بهرهمه پتر نه زموني تايه تي منه و به هيچ شيويهک نايه ويت ببيتته قسه کهری ره سمیي گشت په نابه ر و تاراوگه کراوه کان. چيروک و به سه ره اته کاني نه م کتبه، بهرله وه ي تيوريزه کردني ژباني تاراوگه بن، گيرانه وه ي نهو ژبانن و ليره شه وه بهرهمه که بهرله وه ي ئيديعايه ي خستنه رووي حقيقيه تيکي باه تيبانه بکا، حقيقيه تيکي ئيستاتيکي تايهت ده خاته پيشچاو، نه وئيش له چوارچيوه ي نهو مه ودايه دا که «نوسين» ريگه ده دات حقيقيه ته ئيستاتيکيه کان به يان بکرين و نه زمونه کان بن به دهق..

له سه ر بهرگي نه م کتبه نيگاريکي هونه رمه ند (يوهانس هولبيک) م هه لبار دووه به ناوي «به بهر دبوون» که سالي ۱۸۹۴ کيشاويتي. له ناوه راستي ده ربايه کي نارامدا پله شاختيک هه يه، که له په يکه ري داتاشراوي پاشايه کي پير و ماندوو ده چيت له کاتي خه وليکته وتندا. له

گوشه ي پيشه وه ي نهو پله شاخه، شازنيکي تاج له سه ري ره شپوش که دهروانيته ناسو دووره کان، روينشتوو و ته نيایي سيبه ري به سه ر ديمه نه که دا کردوو. به مجوره ش ده ربا نارام، پاشاي به بهر دبوو ماندوو، شازنيش خه مبار، وهلي له شيويه دانيشتني خانمي تاج له سه ر و له ته ماشا کردنه که يدا، نائارامي و چاوهروانييه کي نه به دبي ده بينري.. نائارامييهک، که ناچارمان دهکا پيرسين: نه م شازنه له کوپوه گه يشتوته نه م شوتنه و چاوهرواني چيبه و بوچي خه مباره؟

چيروکي هه موو په نابه ر و تاراوگه کراويک خالي نييه له م ديمه نه و له و پيرسيارانه: نهوان له شوتنيک چاو دهکنه وه که نازانن چون بوئي هاتون، دنيايه کي نارام و هيمن دالده يان ده دات که ئوقره ي تيدا ناگرن، له زه مه نيکيشدا ده زين که پره له چاوهرواني و ته نيایي و ختوره کاني دل. گرنگترين شت نه وه يه تاجه که ي سه ر سه ريان نه دوزرين و هه ميشه به ره و دوور، به ره و ناسو دووره دهسته کان بروانن. بوئه نه گه ر له تاراوگه و هه ندراندا جوانييهک هه بيت، نه وه جوانيي روانين و چاوهروانيي به کاوه خوئي تاراوگه کراوه کانه که هه ميشه پيمانده ئيت: شتيک وا به رپويه، نه وه ده هيني چاوهروانيي بکه ين! زورچار نهو چاوهروانييه له چاوهروانيي تاکه که سيک ده رده چيت و ده بيتته چاوهروانيي سه راپاي ميلله تيک، ميلله تيک که نيشتيماني خوئي ليکراوه ته تاراوگه، به لام جوانييه که ي له وه دايه به تاجه که ي سه ريه وه دهروانيته داهاتوو..

هه ولير: ۲۰۰۲/۷/۷

یادداشت و سهرچاوه‌کان

یادداشتی پیشه‌کی

- ۱- بواره‌کانی سیمۆلۆژی هاوچه‌رخ له پۆژگاری ئەمپۆدا زۆریه‌ی زانسته مرۆفایه‌تیبه‌کان و زانسته سرووشتی و ئەزمونگه‌ره‌کانی گرتۆته‌وه. سیمۆلۆژی پردیکه له ڕیگه‌ی پرنسیپه‌کانی خۆیه‌وه توانای کارکردنی له‌ناو هه‌موو زانسته‌کاندا هه‌یه. ته‌نانه‌ت «ئه‌مبیرتۆ ئیکۆ» نیشانه‌ناسی گشتی (Almen Semiotik) به‌«گرنگترین لقی فله‌سه‌فه» داده‌نی. بڕوانه «گۆفاری یه‌گرتن ژماره ۱۶/۱۹۹۳ ل: ۱۴»، ئەمه‌ جگه له کارکردی گرنگی سیمۆلۆژی له بواره‌کانی فیزییا و ماتماتیک و «تیۆری کاره‌سات» دا.
- ۲- سه‌باره‌ت به‌پۆشنیوری کورد پینشتەر و تاریکم بلاوکردۆته‌وه. بڕوانه خه‌رمانه. ژ (۳) ل: ۱۴-۱۸ لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی دوورودریژیشم ناماده کردووه له‌سه‌ر هه‌مان بابته‌که چاوه‌ڕیتی بلاپوونه‌وه‌یه: ته‌قلیدییه‌تی تیکستی کوردی، ئایدۆلۆژیای ته‌قلید»

یادداشتی به‌شی یه‌که‌م

- ۱- وه‌لامی ئەم پرسیارانه له‌و راپۆرته‌دا یاداشت ده‌کرتین که یه‌کێ له‌ بنکه‌کانی پۆلیس بۆ فه‌رمانگه‌ی سیاسی وه‌زاره‌تی نێوخۆیان ره‌وانه ده‌کا. پرسیاره‌کان هه‌موویان پرسیارێ ستاندار و نه‌گۆپن. په‌نابه‌ر هه‌رگیز بۆی نیه‌یه‌ چاوی به‌و وه‌لامانه بکه‌وێته‌وه. مه‌گه‌ر ته‌نیا له‌ حاله‌تیکدا که هه‌مان فه‌رمانگه‌ی نێوپراو بپار بده‌.
- ۲- بڕوانه: ت. تۆدۆروف: «یا قصه‌ای بگو، یا بمیر» ادینه مرداد ماه ۱۳۶۸ ص ۴۱،

یادداشتی به‌شی دووه‌م

- ۱- دا‌یلدۆسی هونه‌رمه‌ند هه‌ستا به‌دروستکردنی بال بۆ خۆی و کوره‌که‌ی تا له‌ ده‌ست «مینۆس» ی کریت رزگاریان بپێ. به‌لام «ئیکارۆس» هیتنده له‌ خۆره‌وه‌ نزیک که‌وته‌وه تا باله‌کانی هه‌لپه‌روزان و که‌وته‌ خواره‌وه. گوایه «عباس ابن فرناس» هه‌ولتیکێ له‌م بابته‌ی هه‌بووه!

۲- بڕوانه. Ehvervskatoteket. (Politi) 1993.

یادداشتی به‌شی چواره‌م

1- Lovis Hjelmslev: Omkring Sprogteorins Grundloggelse, 1934: p 21 “vosentlig set en sevstiondig enged bestaende af indre affingigfeder, kort sagt en sruktur”

- ئەم ده‌ستنیشان کردنه له‌منه‌وه‌یه

2- Roland Bartfes: som man spiser HUG! nr 48 p. 36- 28

یادداشتی به‌شی پینجه‌م

Suzanne Brogger. (nej) 1975

سه‌ره‌تای بزوتنه‌وه‌ی ئافه‌رتان له‌ دانمارک ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ ۱۸۷۱، له‌ سالی ۱۸۸۳ که «یه‌کیته‌ی سه‌ندیکای ژنانه‌ی دانمارک» دامه‌زرا، له‌ ۱۹۱۵ دا ژنان مافی ده‌نگدانیه‌ن و ده‌رگرت و له‌ هه‌فتاکاندا ئەم بزوتنه‌وه‌یه گه‌یشته ته‌قینه‌وه:

Rebwar S: ny tid for kvinder, monds nye tid. 1994 (Raport om kvin-debevogdse).
2- Francesco Alberoni: Forelskelse og kerlighed; kobenhavn 1981. information forlag

یادداشتی به‌شی شه‌شه‌م

Flomer L: Eksistenpsykolgi 1978. LMF. p. 37- 38

یادداشتی خۆیندنه‌وه‌کان

له‌باره‌ی (ه‌اینه‌سن) ه‌وه:

په‌راویزه‌کان:

Faerone: Udgivet Af Dansk- Faerorsk samfund 2() 1958- (109)

و. بنیامن: نشانه‌ای به‌رهایه‌ی ت. بابک احمدی. ج اول ۱۳۶۶ تهران ص ۲۱۳.

هه‌روه‌ها

Harry Anarsen. tre Afnandinger om W. Heinesen 1983: s. 7

سه‌رچاوه‌کان

W. glyn Jones: Faero og kosmos. gyldendal: 1974 (99. 4)

W Heinesen: Fra Bilecemagemes Vaerksted 1980 (72)

- Sven Havsteen Mikkelsen: Det Muntre Nord w Heinesens liv og Digtning, Centrumm: 1987 (99.4)

فهره‌نگۆکی زاراوه به‌کاره‌ی زاراوه‌کان

بۆ ئاماده‌کردنی ئەم فهره‌نگۆکه دوو خالمان ره‌چاو کردوووه:

یه‌که‌م: مانای زاراوه‌کانمان به‌و جۆره لیکداونه‌ته‌وه که لهم به‌ره‌مه‌دا مه‌به‌ستم بوون و کارمان پێکردوون. ئەمه‌ش مانای ئەوه‌یه که، مه‌رج نییه خۆتێره به‌گه‌رانه‌وه‌ی بۆ «فهره‌نگی زمان» هه‌مان مانای بێته‌ده‌ست؛ که لێره‌دا بۆ هه‌ندێ له زاراوه له پێش چاوه‌گیراوه.

دووه‌م: له ریزکردنی زاراوه‌کاندا شتیوه‌ی «ئەلف و بێ» م ره‌چاو نه‌کردوووه. به‌لکه‌ لایه‌ره به‌لایه‌ره گه‌راوم و هه‌ر وشه‌یه‌کم به‌ره‌چاوه‌وتبێ که لیکداونه‌وه‌ی پێویست بووبێ، لێره‌دا لێکم داوه‌ته‌وه.

دیارده: ئەوه‌ی ئاشکرا ده‌رده‌که‌وێ. بزوتنه‌وه‌یه‌ک، یان هه‌ر جموجۆڵێک له کۆمه‌لگا و سروشتدا بێته‌ ده‌رکه‌وتن و خودئارایی، دیارده‌کان بۆیان هه‌یه ته‌مه‌نیکی درێژ یان کورتیان هه‌بێ و شۆینی خۆیان بۆ دیارده‌ی نوێ چۆل بکه‌ن.

دیارده‌گه‌را: ئەو که‌سه‌ی له‌ژێر فه‌رمانی دیارده‌کان و یاساکانیدا بێ، که‌سه‌ی به‌میکانیزمی دیارده‌کان مویته‌لا بێ و له‌گه‌ڵ هه‌لبه‌ز و دابه‌زێندا خۆی بگۆنجه‌یتێ.

دیارده‌ناسی (فینۆمینۆلۆژی): ئەو ره‌وته فه‌لسه‌فیه‌ی له‌باره‌ی دیارده‌کانه‌وه ده‌دوێ و جیهان وه‌ک گشتیکی یه‌کگرتوو لیکده‌داته‌وه. «هوسرل» له ساڵی ۱۹۰۷ دا یه‌که‌م ده‌ستپێشخه‌ری بۆ وه‌دیه‌یتانی ئەو فه‌لسه‌فیه‌ کرد و پاشانی هه‌ر یه‌ک له هیدگر، مۆرلۆپۆنتی و سارته‌ر تیییدا به‌شدار بوون.

سیسته‌م: ئەو «کۆمه‌له» یه‌ی یاخود ئەو سه‌رجه‌مه‌ی له ئەنجامی په‌یوه‌ندی بابه‌ته پێکفه‌یییه‌کان دێته‌دی، هه‌موو ئەو ئالوگۆر و هاوکاریه‌ی له نێوان چه‌ند بوار و بابه‌تێکدا هه‌یه و شتیوازی کارکردنیان ده‌بێته‌وه‌ی به‌ره‌مه‌یتانی کۆمه‌له‌یه‌ک یان سیسته‌می، سیسته‌م زاده‌ی ته‌بابی نێوان لایه‌نه پێکه‌ینه‌ره‌کانیتێ. «ژبانی من هه‌یج سیسته‌میکی تیا نییه»، خه‌لکی

سوێد ژبانیکی له‌بار ده‌ژین، چونکه سیسته‌میکی سیاسی چالاک نێداری و لاته‌که ده‌کا.

سوێزه‌کتیف: خودی و تاییه‌ت: ئەم هه‌لسه‌نگاندنه‌ت زۆر تاییه‌تییه، واته بیروبوچوون و ئەزمونه‌کانی خۆت رۆلی سه‌ره‌کیان له به‌یاره‌که‌تدا هه‌یه. قسه‌کردن و هه‌لسه‌نگاندنی بابه‌تیکی بۆ پشتیوانی رای شه‌خسی.

نیشانه: شتی له بری شتیکی تر، ئەو ئەنجامه‌ی له هه‌موو «ده‌رپین» و «ناواخن» یه‌ک دێته‌ ده‌ستمان، گریانی مندالێک له هه‌مان کاتدا شتیوازیکی ده‌رپینه‌ که نیشانه‌ی «برستی» یاخود ئازاریکه، له‌لای «بارت»، نیشانه‌ی ئەو مانایه‌یه که له ئەنجامی هاوکاری نێوان ده‌رپین و ناواخن یاخود «ناوه‌پۆک» دروست ده‌بێ. «شۆین پیتی سه‌ر ئەم به‌فره، نیشانه‌ی ئەوه‌یه که‌سه‌ی به‌م رێگایه‌دا رۆیشتوه». «ئەو دوکه‌له نیشانه‌ی ناگر که‌وته‌وه‌یه‌که» .. هتد.

نیشانه‌ناسی: تیۆرییه‌کی زانستی و میتۆدیکی فه‌لسه‌فی بۆ لیکۆلینه‌وه له‌باره‌ی «ژبانی نیشانه‌کانه‌وه له‌ناو کۆمه‌لدا» مۆڤ شته‌کانی ده‌وربه‌ری خۆیی و رووداوه‌کان، وه‌ک گوزارشگه‌ر و نوێنه‌ری شتی تر و رووداوی تر ده‌بینێ و لێیان تیده‌گا. ئەو شته‌ی ئەرکی گوزارش کردن و نوێنه‌ریکردنی شتیکی تری له‌سه‌ره، له‌په‌رۆسه‌ی ئالوگۆرکردندا، له‌لایه‌ن بیره‌وه‌ری مانه‌وه جله‌وه‌ده‌کری. بۆ ئەوه‌ی له‌وه تیبگه‌م که دوکه‌ل نیشانه‌ی ناگر که‌وته‌وه‌یه مه‌رج نییه‌ پریشک و گری ناگره‌که «ببینم»، چونکه دوکه‌له‌که له «یادی» ی مندا به‌ره‌و بیره‌کردنه‌وه له ناگره‌ ده‌با: شه‌که‌ت و ماندوو بووم و نه‌مه‌دزانی روو له‌ کۆی بکه‌م، له‌په‌رێکا دووراودوو رووناکاییه‌که به‌دی کرد، تیبگه‌یشتم له‌ ئاوه‌دانییه‌که‌وه نزیکم، له‌م نمونه‌یه‌دا رووناکی نیشانه‌یه‌که راسته‌وخۆ هێما بۆ ئاوه‌دانی ده‌کا. به‌کورتیه‌یه‌کی نیشانه‌ناسی به‌ هه‌ردوو مۆدێله‌که‌یه‌وه: مۆدێلی زانستی زمان له‌لای سۆسیر (۱۸۵۷-۱۹۱۳) و مۆدێلی فه‌لسه‌فی پیرس: (۱۸۳۹-۱۹۱۴) هه‌ول ده‌دا له‌ په‌یوه‌ندی نێوان «دیار» و «نادیار»، «ئاماده» و «ون» بکۆلینه‌وه و گه‌رنگی هه‌بوونی نادیار له‌ دیار و ئاماده له‌ ونبوودا سه‌باره‌ت به‌ژبانی مۆڤه‌کان به‌رجه‌سته بکا.

ئەفسانە: ئەم زاراوھە لە لای بارت و لە کۆتايى كتيبي «میتۆلۆژیيەکانى ئەمەردا» (۱۹۵۷) بەوردی لیتی کۆلراو تەو، ئەو مەبەستەى كە من لە لای بارت وەربەدەگرم و لەم كتيبهدا كارى پێدەكەم دەشیت بەم جۆرە پێناسە بكرى: «میتۆلۆژى ياخود ئەفسانەناسى ئەو گوتارەيه كە مەبەستىكى ئایدۆلۆژى لە پشتەووبە و بەهۆى باوکردن و بەسروشتيكردنى «حەقیقەتى» خۆبەو، كە خزمەتى ئایدۆلۆژیيەكەى دەكا، گەرەكیە راستییەكى گەرەترمان لى بشیوتن. بەم پێشەش بەكارهێنانى زاراوھەكە لەم كتيبهدا سرووشتيكى نەگەتیشانەى پێدراو و تەواو لەو پێناسەيه جیاوازه كە لە بەشى يەكەمى «جیھانبینی شیعرى نالى» دا خراو تە روو. لەوئێرەندى میتۆلۆژى - ئایینی زاراوھەكە مەبەستى مە و لێرەش مەبەستە ئایدۆلۆژیيەكەى.

پەيام: بروانە (سیستەمى ئالوگۆز)

خۆ كەردنە «بابەت» يك بۆ لیکۆلینەو: من وەك «سۆزە» يەك لەبارەى «ديارده» يەكەو دەنووسم كە تاراوگەيه، بەلام من بۆ خۆشم لەناو ئەو دياردەيه دام و لیتی جیا نایمەو. وەلى بەو هۆیەو كە هۆشیاری من لە رێگای «لیكۆلینەو» و ئاراستە دەبێ و ئەو لیکۆلینەو دەش بەپلهى يەكەم لیکۆلینەو يە لە شۆنگەى خۆم وەك پەنا بەرێ، ئەو تەوانیومە خۆم بەكەم بەبابەتێ بۆ لیکۆلینەو. بەدەرپێنێكى تر دەتوانم بۆلیم: سۆزەى ئاگای من دەبیتە لیکۆلەرەو يەك بەسەر خۆبەو و بەو جۆرەيش خۆى دەكاتە ئۆزە (بابەت).

میتۆد: ئەو پلانەى بۆ لیکۆلینەو يە بابەتێك و بەرەو پێشچوونى لە رەوتى لیکۆلینەو دا بەكار دینرى.

دیسپلینی نیشانەناسانە: ئەو مەرج و هەنگاوانەى كە دەبێ لە كاتى كارکردن بەمیتۆدى نیشانەناسى و زاراوھەكانى لەبەرچاو بگيرين، يەكێك لە دیسپلینەكانى نیشانەناسى ئەو يە كە سوود لە بوارە زانستییەكانى ترەو وەردەگرێ و لە مامەلەكردنى لەگەڵ بابەتەكانیدا هېچ دوگمێك رەچاو ناك.

پۆست-رۆشدى: زاراوھەكەى كەم بەكارهاتوو و مەبەست لە بەكارهێنانى بریتییە لە قسەكردن لەمە پەنا بەران و تاراوگەو نەك هەر لە سەر ئەو ئاستەى كە

پەنا بەران لە دەروەى كۆلتوورى دالەدەرەو هاتوون، بەلكو لەسەر ئەو ئاستەش كە هەر لە دەروەش دەمێنەو. پاشبەندى «پۆست» لەو دا يارمەتیمان دەدا كە بۆلیم ئەگەرچى ئەو دۆهەم و سێهەمى پەنا بەران لەناو خودى و لاتانى دالەدەرەویشدا لە داىك بوون، بەلام لەبەر ئەو رەچەلەكێكى نا ئەوروپىيان هەيه، ئەو دەكەو نە بەر هەمان ئەو تێروانىنەى لەسەر پەنا بەران كە بەشیتۆيهكى گشتى لە ئارا دا يە.

توندوتیژى سیمبولی: ئەو توندوتیژى و زەبرەى نەك لە رێگەى لیدانى راستەوخۆى جەستە و لاشەو، بەلكو لە رێگەى دەروونى و ئاراستەوخۆو كار دەكا، سەبارەت بەو گەنجە پاكستانییەى لە دانمارك لە داىكبوو و هەرگیز پاكستانى نەدبو، دەشیت رەتكردنەو ئەو لە لایەن ئەم كۆمەلگایەو لەبەر رەنگى مووى ياخود بنەچە پاكستانییەكەيهو بەهەمان شێو زەبرۆزەنگاوى بێ كە لە پاكستان خرابیتە بەندیخانەو لەبەر ئەو ناتوانى وەك پاكستانییەك وا بێت.

نەتروپۆلۆژى كلاسك: زاراوھى ئەنترۆپۆلۆژى كلاسك ئەمەردۆ بۆ ئەو قۆناغەى تەمەنى كۆمەلناسى بەكار دەبرى، كە كۆمەلناسان تیا دا دادو رێ بوون بەسەر كۆلتوورە جۆرەجۆرەكانەو. كۆشەى دید و مەعریفەى خۆیان دەكردە شایەت و تەرازوو بۆ بریاردان لەسەر «باش» و «خراپ» ی كۆلتوورەكانى تر.

وینا: ئەو لیکدانەو زەینییەى لە كاتى دیتنى شتیكدا ياخود ناوھێنانى بابەتێكدا چالاك دەبێ، یان بەجۆرێ دى: ئەو «یاد» ی بەهۆى ناوھێنانى بابەتێكەو ياخود هەر شتیكى ترەو لە زەیندا ئاكتیف دەبێ. چالاکییەكى زەینى بۆ وەپێشچاوهێنانى شتیك یان بارودۆخێك و دروستكردنى وینەيهكى زەینى لەسەرى.

میکانیزم: يەكەيهكى سیستەمى خۆكار، ئەو بزافە خۆكارانەى بەشەكانى هەر دەزگایەك پێى هەلەدەسەن، (بروانە سیستەم).

ئالوگۆز: سادەترین پێناسەى ئالوگۆز ئەو يە بگوترى ئالوگۆز سیستەمێكە، بەلام بۆ ئەو يە هەر سیستەمێكى ئالوگۆز كردن كار بكا، پێوستیمان بەنێرەرێك هەيه كە پەيامێك لە رێگەى «كۆد» يكى تايبەتەو بۆ وەرگەرەكانى دەنێرى

بەمەرجى ۋەرگر بتوانى كۆدەكان بخوتىنپتەۋە.

نېرەر ← پەيام ← ۋەرگر
كۆد

كۆد: ئەو يەكەيە مانايەكى تايىبەت دەداتە دەرىپىنىكى تايىبەت. من ئەم دېرئانەم بەكوردى دەنوسم، ھەر وشەيەك كە بەكارىدېنم دەرىپىنىكە ۋە بۆكەسىكى شارەزا بەزمانى كوردى مانايەكى تايىبەتتەيىمان ھەيە. ئەو كەسە دەتوانى «كۆد»ى نووسىنەكەم بىكاتەۋە ۋە پەيامكەم ۋەرگرى چۈنكە، دەرىپىنەكانم بەزمانىكى ھاۋبەشى كۆلتورپىيە.

كۆلتور: ئەو زانىارى ۋە ياسا ۋە نرخە ھاۋبەشانەي كۆمەلە خەلكتىك پېيىان قايلىن ۋە دەبنە دەرىپى شىۋازى ژيان ۋە ئاكارىيان، زمان ۋە كۆدە ھاۋبەشەكان لە گرنگىرىنى ئەو پېكەتە كۆلتورپىيەنەن، بەلاي «ئۆمبېرتۆ ئېكۆ» ۋە نېشانەناسى برىتېيە لە توپىنەۋە لە كۆلتور ۋەك مەۋدايەكى ئالوگۆزىكىردن. كۆلتور كۆزى ھەمۇ ئەو بەھايانەيە كە مىللەتتىك خاۋەنپانە.

ئەۋىتىر: تەنپا بەمەبەستى ئەۋىتىرى كۆلتور بەكارمېنپاۋە، واتە ئەۋىتىرى كە دەكەۋىتە خانەي كۆلتورپىكى جودا لەۋەي «من - ئىمە» خاۋەنپانە، لېرەشەۋە «كۆد»ى پەيامكەنى جياۋازن لە ھېنەكانى ئىمە.

شىكارى: سەرجەمى ئەم مەرجانەي دەپى بۆ خوتىندەۋەي بابەتتىك لەبەرچاۋ بىگىرىن ۋە لە پىگەيانەۋە كارى تىگەيشتن لەۋ بابەتە ياخود دياردەيە ئاسان بىكرى، كە دەگوتىرى ئەم قسەيە بنەمايەكى شىكارى ھەيە، مەبەست ئەۋەيە كە بۆ گەيشتن بە «ئەنجام»ەي لە قسەكە دايە، پەرچاۋى ھەلومەرجە شىكارپىيەكان كراۋە ۋە قسەي گىرفان نېيە.

مىتۇلۇزىست: ئەم كەسەي لە ژىر دەسەلاتى مىتۇلۇزىيەكاندايە ۋە پرواي پېيىانە. پەپىرەكارى ئەم ھەقىقەتە دەستكردەي كە ئەفسانەكان بەرھەمى دېتن. (پروانە: ئەفسانە)

فەندەمتالىست: زاراۋەي فەندەمتالىست زاراۋەيەكى دەزگاكانى راگەياندە ۋە زياتر بۆ ئەم كەسانە بەكار دەپىر كە سەختگىر ۋە دۆگمايى بىر دەكەنەۋە.

لە خۆرتاۋا ئەم زاراۋەيە نەفرەتكارانە بۆ باسى ئەم بزووتنەۋەيە بەكار دەپىر كە لاي خۇمان پېيى دەگوتىرى «ئىسولپەتتى ئىسلامى».

بەگشتىكىردن: لېرەدا بەم مانايە بەكارھاتوۋە، ھەركات بەشتىكىمان كرده پارسەنگ بۆ سەرجەمىك ۋە دانەيەكىمان كرده نوپىنەرى كۆمەللىك، ئەۋە پەپىرەۋيمان لە بەگشتىكىردن كىردوۋە. بەگشتىكىردن ئەنجامى ھەلەي زۆر دەدا بەدەستەۋە ۋە بەزۆرى لەلايەن ئەم كەسانەۋە بەكار دېپىر، كە ناتوانن بەلگە ۋە سەنەدى گونجاۋ بۆ بۆچۈنەكانىيان بەخەنە پروو.

نەرىتخواز: كەسەي پەپىرەۋكارى نەرىت ۋە دەستورە دېرىنەكان بى، ئەم كەسە ناتوانن بەقەللىكى پەخنەگرانەۋە تەماشاي جېھان ۋە دەۋرۋەرى خۆي بىكا ۋە ھەر لەبەر ئەۋەش بەتوندى خۆي لەناۋ بۆچۈنە كۆنەكاندا دەشارپتەۋە. جۆرىك لە فەندەمتالىزم لە بوارى ژيانى رۆژانەدا.

رەۋشتامىز: پەۋشتامىز = اخلاقى.

سۇسپۇلۇزى: زانين لەمەر كۆمەلگا ۋە پەپىرەندىيە كۆمەلەيەتتەيەكانەۋە. (زانستى كۆمەلەيەتتى).

نەرىتپەرست (تراشپۇنالىست): نەرىتپەرستى جۆرىكە لە «داۋاي لېبورن» بۆ ئەۋەي مەرۆف تا ئەبەد بتوانن گەمژەيىيەكانى خۆي دوۋبارەكاتەۋە. نەرىتپەرست ئەم كەسەيە تا ئەبەد شانازى بەگەمژەيىيەكانىيەۋە دەكا.

فېمىنىزم: بزووتنەۋەي ئافىرەتان بۆ دەدەستەپىنانى مافى بەكسان لە بەرامبەر پىاۋدا «خوتىندەۋەي ئافىرەتانەي دىنيا».

ئىسولپەش: گۆشەگىرى ۋە خۆ دوۋرخستتەۋە لە دەۋرۋەر، كەسە نەتوانن بەشدارى لە سېستەمىكى ئالوگۆزدا بىكا. (پروانە سېستەمى ئالوگۆز).

ئەۋتۇرپىتە: زەبىكار ۋە زەبىر دۆست، پەفتارى دىكتاتورانە ۋە تاكرەۋانە. پەپىرەۋكردن لە بېروراي تاكەكەسى ۋە سەپاندىيان بەسەر دەۋرۋەردا بەزۆرى دەسەلات.

سايكۇلۇزىيە پەفتار (بېھافورىزم): ئەم رەۋتە سايكۇلۇزىيەي گەرەكپىيە لە رېتى وردېۋونەۋە لە رەفتارى مەرۆف، پەي بەدەروونى بىسات. رەۋتپىكى ئەمەرىكى سايكۇلۇزىيە ۋە رەفتار ۋە ھەلسوكەۋتى مەرۆف بەلايەۋە بەپلەي بەكەم دېت، بۆ تىگەيشتن لە ناۋەۋەي خودى ئەم مەرۆفە.

رینیسانس: ئەو تەوژمە کۆلتووورییە ی لە ١٤٠٠ وە بەرەو سالانی ١٥٠٠ بەناوی «دوو بارە لە دایکبوونەو دە ئەنتیک» درێژ بوو و سەری هەلدا. تەوژمی که هەموو بوارە کۆلتووورییە شارستانییه‌تی گرتەوه.

بهره‌مه چاپکراوه‌کانی نووسەر:

له‌بوارى په‌خنه و هزردها:

- نووسين و به‌پرسيارى ١٩٩٧، له بلاوكراوه‌كانى گۆڤارى بينين، ئەمهريكا.
- سۆڤيسته‌كان ١٩٩٨، چ ١ ستۆكهۆلم، چ ٢ سليمانى ده‌زگای سه‌ردهم ٢٠٠٠.
- دنيای شته بچوکه‌كان ١٩٩٩، ده‌زگای سه‌ردهم، سليمانى.
- کتیبى نالى ٢٠٠١، ده‌زگای موکربانى، هه‌ولتير.

بهره‌مى نه‌ده‌بى:

- گۆرانبيیه‌ک بۆ گونده سووتاه‌كان (شيعر) ١٩٨٩ کۆپنهاگن.
- کۆپنهاگن! (شيعر) ١٩٩٤ کانون فرهنگ ايران، کۆپنهاگن.
- من و ماره‌كان (کۆمه‌له چيرۆک) ١٩٩٩ سليمانى، مه‌لبه‌ندى لاوانى ميديا.
- زمانى عشق، زه‌مه‌نى نه‌نقال (شيعره كوردى و فارسىيه‌كان) ٢٠٠٠، سليمانى. چاپخانه‌ى رهنج.

وه‌رگيڤان:

- ئەفسانه‌ى خۆشه‌ويستى (سه‌مه‌د به‌ره‌نگى) ئەفسانه چيرۆك، سليمانى (١٩٨٣)، چاپخانه‌ى سه‌رکه‌وتن.
- پاپسکل دز (ڤيتۆريۆديسيكا) ١٩٨٤، هيتشتا چاپ نه‌کراوه.
- گۆرانبييه‌كانى خه‌بيام (ساق هيدايه‌ت) ١٩٨٧ هيتشتا ده‌ستنوسه.
- ده‌نگى پتي ناو (سه‌راب سه‌په‌رى) چ ١، ١٩٨٩، چ ٢، ١٩٩٠، کۆپنهاگن.

- در آمدى بر شعر معاصر كوردى (وه‌رگيڤانى به‌ره‌مه‌مى ١٧ شاعيرى كورد بۆ زمانى فارسى) ١٩٩٠، کۆپنهاگن.
- پيڤرۆپارامۆ (رۆمان) خوان رۆلفۆ. (به‌هاوكارى نازاد به‌رزنجى) ده‌زگای سه‌ردهم، ١٩٩٩، سليمانى.
- دايمك هه‌رگيز جوان نه‌بوو! (شيعرى ره‌زا فه‌رمه‌ند) له فارسىيه‌وه به‌هاوكارى ره‌زا فه‌رمه‌ند، ده‌ستنوسه ٢٠٠٠، کۆپنهاگن.
- ده‌روازه‌كانى كۆمه‌لناسى (د. مه‌نوچه‌ر موحسبى) له فارسىيه‌وه به‌هاوكارى كۆمه‌لتيك وه‌رگيڤر، ٢٠٠٢ هه‌ولتير، ده‌زگای موکربانى.
- نه‌لبوومى كيژى جنۆكان (چيرۆكى مندالان له دانمارك‌يه‌وه) ٢٠٠٢، ده‌زگای ده‌زگای سه‌ردهم، سليمانى.